

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

เรื่อง
การพัฒนาผลิตภัณฑ์เค้กเบเกอรี่
(Development of Butter Cake for Strictly Vegetarians)

T096716

จัดทำโดย

นางสาวศศิวรรณ

โคปภัตะสุตร

รหัสนักศึกษา 44040157

นายอาธร

สังข์ศรีอินทร์

รหัสนักศึกษา 44040171

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

นางสาว ศศิวรรณ
.....
ป.พ.

23 / 5.1, 2548 อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

๙ 2981

2548

เลขหมาย.....
เลขทะเบียน..... 96716

วันเดือนปี..... 4 Jun 2009

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางสาวศศิธรณ โภปาละสูตร และนายอาร สัจจ์ศรีอินทร์ : การพัฒนาผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจ
(Development of Butter Cake for Strictly Vegetarians)

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ณัฏสรพี เหลืองสกุล

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบัตเตอร์เค้กสูตรเจ เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคที่นิยมรับประทานอาหารเจ และผู้ที่สนใจในเรื่องสุขภาพ จากสูตรมาตรฐานที่เหมาะสมในการผลิตบัตเตอร์เค้กประกอบด้วยส่วนผสมดังนี้ แป้งสาลีร่อนละเอียด 19.65 น้ำตาลร่อนละเอียด 22.92 เนยสดร่อนละเอียด 22.92 ไข่ไก่ร่อนละเอียด 26.20 นมข้นจืดร่อนละเอียด 7.86 ผงฟูร่อนละเอียด 0.37 และเกลือ 0.08 ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีลักษณะที่ดี มีความนุ่ม เนื้อเนียนละเอียดสม่ำเสมอ นำมาทดสอบด้านต่างๆ พบว่า มีค่าความหนืดของบัตเตอร์เค้กเท่ากับ 69.47×10^3 mPa.s ค่าปริมาตรจำเพาะเท่ากับ 2.70 (cm^3/g) ความชื้นเท่ากับ 28.37 (%) ค่าความแน่นเนื้อเท่ากับ 57.78 ค่าความแข็งเท่ากับ 382.70 (g) และค่า Aw เท่ากับ 0.92 หลังจากนั้นนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเจ โดยการใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดทดแทนไข่ไก่ ใช้นมถั่วเหลืองแทนนมสด และใช้สารเลซิทีน คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสและกัวกัมมาปรับปรุงคุณภาพของบัตเตอร์เค้กสูตรเจ จากการทดลองพบว่าบัตเตอร์เค้กสูตรเจที่เหมาะสมคือ สูตรที่ใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส 2% จากการทดลองพบว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีลักษณะใกล้เคียงกับสูตรมาตรฐาน คือ ความหนืดเท่ากับ 101.00 mPa.s ปริมาตรจำเพาะเท่ากับ $1.41(\text{cm}^3/\text{g})$ ความชื้นเท่ากับ 21.29(%) ความแน่นเนื้อเท่ากับ 37.42 ความแข็งเท่ากับ 598.67(g) และ ค่า Aw เท่ากับ 0.86 จากการทดสอบทางด้านประสาทสัมผัสพบว่าผู้บริโภคให้คะแนนความชอบอยู่ในระดับชอบเล็กน้อย

ศศิธรณ โภปาละสูตร

ลายมือชื่อนักศึกษา

๓๐๘ สัจจ์ศรีอินทร์

ลายมือชื่อนักศึกษา

ณัฏสรพี เหลืองสกุล

ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษา

๒๓ มี.ค. ๒๕๔๙

วัน/เดือน/ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เค้กเบเกอรี่
(Development of Butter Cake for Strictly Vegetarians)

รายงานปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษในเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เล็กเจ สำเร็จลงด้วยดี คณะผู้จัดทำ ขอขอบพระคุณ อาจารย์นภัสรพี เหลืองสกุล ซึ่งได้ให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษและตลอดเวลาอันมีค่ามาคอยแนะนำให้คำปรึกษา และชี้แนวทางในการทำปัญหาพิเศษ รวมทั้งแก้ไขรายงานฉบับนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผศ. เยาวลักษณ์ สุรพันธ์พิศิษฐ์ ซึ่งให้ความกรุณาเป็นอาจารย์กรรมการในการจัดทำปัญหาพิเศษ ที่กรุณาตลอดเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่ให้กำลังใจและกำดั่งทรัพย์ในการทำงานครั้งนี้ให้สำเร็จดูต่างไปได้ด้วยดี และขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

คณะผู้จัดทำ
23 มีนาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 วารสารปริทัศน์	2
2.1 ความหมายของการกินเจ	2
2.2 เค้ก(cakes)	2
2.3 ขั้นตอนการทำบัตเตอร์เค้ก	3
2.4 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างอบ	4
2.5 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำเค้ก	5
2.6 วัตถุดิบที่ใช้ในการทำเค้ก	6
2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเค้กในอุตสาหกรรมอาหาร	12
บทที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการทดลอง	14
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง	22
บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง	36
เอกสารอ้างอิง	37
ภาคผนวก ก แบบทดสอบทางประสาทสัมผัส	38
ภาคผนวก ข ตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าต่างๆของผลิตภัณฑ์ บัตเตอร์เค้กเจ	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบของไข่ (%)	9
ตารางที่ 2.2 แสดงส่วนประกอบของน้ำนมถั่วเหลืองเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ต่างๆ 100 กรัม	10
ตารางที่ 2.3 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของโปรตีนถั่วเหลืองสกัด	10
ตารางที่ 3.1 สูตรต่างๆ ในการทำผลิตภัณฑ์เค้ก	16
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของเค้กสูตรต่างๆ	22
ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัดในแป้งสาลี	24
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กเจแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ในแป้งสาลีและแปรปริมาณเลซิทินต่างๆกัน ในแป้งสาลี	26
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์ เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และแปรปริมาณคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ต่างๆกัน ในแป้งสาลี	28
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ในแป้งสาลีและแปรปริมาณกัวกัม ต่างๆกัน ในแป้งสาลี	30
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และCMC 2% และแปรปริมาณเลซิทิน 1% และกัวกัม 1% ในแป้งสาลี	32
ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ทางด้านประสาทสัมผัสของของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2% ในแป้งสาลี	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันคนหันมากินเจกันมากขึ้น เนื่องจากมีคนเชื่อกันมาว่า การกินเจเป็นการกินพืชแทนเนื้อสัตว์ทุกชนิดจะทำให้ร่างกายแข็งแรงสุขภาพดีเป็นการสร้างกุศล ไม่ก่อให้เกิดการเบียดเบียนสัตว์ อาหารที่ปรุงมาจากพืชผัก โดยไม่มีเนื้อสัตว์หรือส่วนประกอบของเนื้อสัตว์ จึงเป็นอาหารที่มีคุณค่าและมีผลดีต่อสุขภาพ ที่สำคัญเป็นอาหารที่ “ปราศจากคอเรสเตอรอล”

คนในปัจจุบันนี้เริ่มหันมาใส่ใจด้านสุขภาพกันมากขึ้น โดยพยายามเลือกอาหารที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกาย ซึ่งอาหารเจก็กำลังเป็นที่นิยม อาหารเจส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้ทำเป็นอาหารคาว ในขณะที่อาหารหวานเช่น ขนมอบไม่ค่อยนิยมทำเป็นอาหารเจ ซึ่งจริงๆ แล้วผลิตภัณฑ์ขนมอบเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงเกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์เค้กเจขึ้น

เค้ก เป็นผลิตภัณฑ์ขนมอบที่ทำจากแป้งสาลี น้ำตาล เกลือ ผงฟู ไขมัน นม ไข่ และกลิ่นรส ส่วนผสมเหล่านี้เมื่อรวมกันจะให้ผลิตภัณฑ์ที่มีเนื้อละเอียดและเบา ลักษณะของผลิตภัณฑ์เค้กที่คั้นขึ้นขึ้นอยู่กับการใช้ส่วนผสมหรือวัตถุดิบที่มีคุณภาพดี วิธีการผสมที่ถูกต้อง ระยะเวลาที่อบและอุณหภูมิที่ใช้ออบที่ถูกต้อง สำหรับส่วนผสมที่ใช้ในการทำเค้กนั้นแบ่งเป็น 2 พวกด้วยกัน คือ พวกที่ทำให้เกิดโครงสร้างของเค้กได้แก่ แป้ง ไข่ และนม ส่วนพวกที่ทำให้เค้กมีความนุ่มได้แก่ น้ำตาล ไขมัน และผงฟู

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์เค้กเมื่อลดปริมาณ ไข่
2. ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์เค้กเจเมื่อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ
3. ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์เค้กเจเมื่อใช้เลซิทีน คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส และ

กัวกัม

4. ศึกษาการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผู้บริโภคทั่วไปในผลิตภัณฑ์เค้กเจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วารสารปริทัศน์

2.1 ความหมายของการกินเจ

เจ เป็นภาษาจีน มีความหมายในเชิงพุทธศาสนาหมายถึง “อุโบสถ” การกินเจมีความหมายว่า การกินอาหารก่อนเวลาเที่ยงวัน พระและผู้ถือศีลในนิคายมหายานะไม่กินเนื้อสัตว์ การกินเจในความหมายปัจจุบันจึงหมายถึง การกินอาหารประเภทพืชผักเป็นกิจวัตรทั้ง 3 มื้อ สำหรับบุคคลทั่วไป ในกรณีนักบวช ผู้ทรงศีล และผู้เข้าร่วมประเพณีกินเจ จะยังคงกินอาหารประเภทพืชผัก ผลไม้ในช่วงก่อนเที่ยงวันเช่นเดิม ด้วยเหตุที่การกินเจเป็นข้อปฏิบัติของพระนิคายมหายานเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติธรรม ผู้กินเจจึงต้องมีความบริสุทธิ์ สะอาดทั้งกาย วาจา ใจ คนกินเจที่ไม่ใช่พระหรือนักบวชจึงได้รับข้อดีในส่วนนี้ไปด้วย เมื่อพูดถึงการกินเจในปัจจุบันจึงมักเรียกว่า “ถือศีลกินเจ” ซึ่งถือเป็นการกินเจที่แท้จริง (จุลจักร, 2542)

พิธีกินเจ เริ่มตั้งแต่ขึ้น 1 ค่ำ ถึง 9 ค่ำ เดือนเก้า โดยนับตามปฏิทินจีน รวมเวลาทั้งสิ้น 9 วัน ซึ่งจะตรงกับเดือนตุลาคมของไทยเรา

ในเทศกาลกินเจนั้น ผู้เข้าร่วมพิธีกินเจจะนุ่งขาวห่มขาว เพื่อเป็นการแสดงถึงการศรัทธาเลศจากโลกภายนอกแล้ว และจะถือศีลกินเจโดยปฏิบัติดังนี้

1. งดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ อันเป็นสาเหตุให้ไม่ต้องแสวงหาเนื้อสัตว์ หรือทำอันตรายต่อชีวิตสัตว์ ไม่เบียดเบียนสัตว์ในทุกกรณี รวมทั้งไม่กินน้ำมัน และน้ำมันที่มาจากสัตว์ด้วย
2. รักษาศีลแท้ และรักษาพรหมจรรย์
3. ทำบุญทำทาน
4. รักษาจิตใจให้บริสุทธิ์
5. แต่งกายด้วยเครื่องแต่งกายสีขาว
6. งดเว้นผักที่ให้กลิ่นแรงต่างๆ เช่น ผักชี กระเทียม หัวหอม ต้นหอม กุยช่าย เพราะถือว่าผักมีกลิ่นเหล่านี้เป็นสิ่งกระตุ้นอารมณ์

2.2 เค้ก (Cakes)

เค้ก แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. เค้กเนย (Batter-type cakes) เป็นเค้กที่มีเปอร์เซ็นต์ของไขมันสูง การขึ้นฟูของเค้กประเภทนี้เกิดจากการที่ได้จากการตีเนย โดยเมื่อไขมันจะเก็บอากาศเข้าไว้ ซึ่งจะขยายตัวในระหว่างการอบ เค้กประเภทนี้ได้แก่ โยเกิร์ตเค้ก ไรต์เค้ก ช็อกโกแลตเค้ก หรือควิลฟู๊ดเค้ก และฟรุตเค้กหรือเค้กผลไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เค้กไข่ (Foam-type cakes) เป็นเค้กที่ไม่มีไขมันในส่วนผสม เนื้อเค้กและปริมาณของเค้กขึ้นอยู่กับกรวยตัวของไข่ขาวที่นำมาตีจนเป็นฟองซึ่งจะเก็บอากาศเข้าไปในระหว่างการตีไข่และทำให้เค้กขยายตัวระหว่างอบฟองจากการตีไข่ขาวจะอ่อนตัวกว่าครีมของประเภทแรก

3. ชิฟฟอนเค้ก (Chiffon-type cakes) เป็นเค้กที่มีลักษณะรวมของเค้กไข่คือ มีโครงสร้างที่ละเอียดของเค้กไข่ และมีเนื้อมันเงาของเค้กเนย ต่างจากเค้กเนยตรงที่ใช้ไขมันแทนเนยหรือมารีรินและการผสม

2.3 ขั้นตอนการทำเค้กเนย

2.3.1. วิธีผสม

สูตรเค้กส่วนมากจะบอกวิธีผสมเค้กที่เหมาะสมที่สุดสำหรับชนิดของเค้กที่ต้องการทำโดยเฉพาะ ซึ่งวิธีการผสมเค้กนั้นมียุทธวิธีด้วยกันตามประเภทของเค้ก การซึ่งควรส่วนผสมจึงเป็นเรื่องที่ต้องกระทำด้วยความระมัดระวังก่อนที่จะนำไปผสมด้วย

เค้กแต่ละประเภทจะมีวิธีผสมหลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. เค้กเนย มีวิธีผสมหลายวิธี ซึ่งวิธีที่ใช้จะมุ่งถึงหลักการเกิดเซลล์อากาศและเก็บไว้เป็นแป้งผสมให้มากที่สุดและนานที่สุดก่อนที่จะนำไปอบ เนยหรือไขมันเป็นส่วนผสมที่จะเก็บเซลล์อากาศไว้ได้มากที่สุด จึงต้องตีให้ถึงขั้นที่ไขมันกระจายทั่วเป็นเนื้อเดียวกันกับแป้งผสม ซึ่งต้องกระทำอย่างรวดเร็ว และมีให้มีการสูญเสียเซลล์อากาศแล้วจะทำให้ปริมาณของเค้กสูญเสียไปทำให้เนื้อเค้กแข็งและแฉะตรงกลาง

2.3.2 วิธีผสมเค้กเนย

วิธีครีมเนย (Creaming method) เป็นวิธีที่ผสมไขมันกับน้ำตาลโดยตีให้ส่วนผสมอยู่ในสภาพที่อ่อนตัวปานกลางและเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน มีลักษณะเป็นครีม โดยใช้ความเร็วของเครื่องผสมปานกลาง เซลล์อากาศที่เกิดขึ้นจะถูกดูดซึมเข้าไปในส่วนผสมทำให้ส่วนผสมเบาและฟูตัวขึ้นค่อยๆ เติบโตขึ้นไปที่ละฟอง ติดต่อกันจนส่วนผสมเข้ากันอย่างทั่วถึงเมื่อเติมไข่ลงไปหมดแล้ว ส่วนผสมจะเบาและอ่อนตัวขึ้น ช่วงสุดท้ายเป็นช่วงของการเติมของเหลวและแป้งทั้งหมดที่ใช้ในสูตร โดยของเหลวซึ่งได้แก่ น้ำหรือนม จะเติมกลับไปกับแป้งเพื่อที่จะให้แป้งค่อยๆ ดูดซึมน้ำบางส่วนและป้องกันการจับตัวเป็นก้อน ผสมต่อไปจนกระทั่งส่วนผสมเรียบเนียน

2.3.3 การอบเค้ก

เค้กเนยที่ผสมแล้วควรใส่พิมพ์ที่ทำด้วยไขมันเฉพาะที่กันพิมพ์ไม่ต้องทาด้วยไขมันหรือจะใช้กระดาษรองที่กันพิมพ์ก็ได้ ถ้าใช้กระดาษรองก็ไม่ต้องทาไขมัน ควรใส่ลงไปประมาณ 1/2 หรือประมาณ 2/3 ส่วนของพิมพ์ เสร็จแล้วควรนำเข้าอบให้เร็วที่สุดที่จะทำได้ เพราะถ้ารอถึงไว้นาน จะเกิดปฏิกิริยาของผงฟูกับของเหลวในส่วนผสม ผลิตภัณฑ์คาร์บอนไดออกไซด์เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเป็นก๊าซที่ทำให้เด็กขี้ฟู และจะสูญเสียบอกไปมากในระหว่างการรอเข้าเตอบ ทำให้เซลล์อากาศภายในส่วนผสมหยวบขึ้น อุณหภูมิของเตอบจะต่างกันไปตามความเข้มข้นของสูตรที่ใช้ ขนาดของพิมพ์ และความชื้นของส่วนผสม ส่วนผสมที่มีปริมาณน้ำตาลสูงจะต้องใช้อุณหภูมิในการอบต่ำประมาณ 325-350 ° ฟ

อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับอบเค้กเนยชนิดต่างๆมีดังนี้

เยล โกลเค้ก (ใช้เฉพาะ ไข่แดง)	350-360 ° ฟ
ไวต์เค้ก (ใช้เฉพาะ ไข่ขาว)	350-360 ° ฟ
เค้กปอนด์	300-350 ° ฟ
เค้กผลไม้	300-350 ° ฟ

2.4 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างการอบ

การอบเค้กที่มีสูตรที่สมดุล และมีวิธีการผสมที่ถูกต้องนั้น เค้กที่อบสุกออกมาควรจะต้องมีคุณลักษณะที่ดี

ในระหว่างการอบเค้กจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางฟิสิกส์และทางเคมี ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุณหภูมิของคูลอบ ความชื้น และเวลาที่ใช้ในการอบ

การขี้ฟูของเค้กนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน เช่น ไขมัน ไข่และหรือผงฟู เมื่อตีไขมันอากาศจะเข้าไปรวมในไขมันและจะเก็บไว้ในนั้น โดยมีไข่คอยช่วย ซึ่งเมื่อนำเค้กเข้าอบ เค้กนั้นจะขยายตัวขี้ฟูขึ้น เมื่อได้รับความร้อนเข้าไป น้ำที่มีอยู่ในส่วนผสมจะเปลี่ยนเป็นไอน้ำ ซึ่งมีความดันอยู่ด้วย สำหรับผงฟูเมื่อได้รับความร้อนและความชื้นจากน้ำจะทำปฏิกิริยาให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จะทำให้เค้กขยายตัวขี้ฟูขึ้นและให้ความร้อนและความดัน ไปด้วย อุณหภูมิที่สูงขึ้นในคูลอบจะกระจายเข้าไปในเค้ก หลังจากนั้นพักหนึ่ง ผิวนอกของเค้กจะเริ่มเกิดขึ้นที่ด้านบนของก้อนเนื้อเค้กและเมื่อความชื้นค่อยๆ ระเหยออกไป ผิวนอกของเค้กจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ให้ความเวลาในการขยายตัวของเค้กสูงสุดเมื่ออุณหภูมิในคูลอบถูกต้องและมีความชื้นอย่างเพียงพอ สำหรับเค้กที่อบก้อนใหญ่ผิวนอกจะเกิดช้ากว่าเค้กก้อนเล็กในอุณหภูมิเดียวกัน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะอุณหภูมิของคูลอบต่ำลงและอีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะการระเหยความชื้นมีมากกว่า จึงใช้เวลานานกว่าในคูลอบควรมีความชื้นอย่างพอเพียงเพราะถ้าคูลอบแห้งจะดึงความชื้นจากผิวหน้าเค้กออกไปผิวนอกที่เกิดขึ้นจะแห้งแข็งและจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การขยายตัวซึ่งเกิดขึ้นภายในก้อนเค้กดันออกผ่านทางด้านบนของเค้กได้ ทำให้เกิดลักษณะเป็นรอยไม่เรียบคล้ายดอกกะหล่ำปลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และตรงกลางส่วนบนของเด็กจะมีรูเป็นรูปยาวกลางในเนื้อเด็ก ซึ่งจะทำให้ได้เด็กที่มีปริมาตรดี และมีรูปร่างดีด้วย

เมื่อเด็กขยายตัวเต็มที่ และเปลือกนอกกำลังเกิดขึ้นด้วยนั้น ตรงกลางของเด็กจะยังคงและอยู่ เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น สสารบางส่วนจะดูดความชื้นเข้าไว้ทำให้เกิดเป็นเจล แต่เกิดเพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะมีความชื้นไม่เพียงพอ โปรตีนที่มีอยู่ซึ่งได้แก่ กลูเตนและแอลบูมินจะเริ่มแข็งตัว และเป็นโครงร่างของเด็กขึ้น ในขณะที่การแข็งตัวของโปรตีนดำเนินอยู่นั้น จะขับน้ำออกไปมากขึ้นเปลือกนอกจะได้รับอุณหภูมิสูงขึ้น และเริ่มเปลี่ยนสีเมื่อใกล้อุณหภูมิของคูบ เมื่ออุณหภูมิภายในเด็กสูงขึ้น ความชื้นก็จะระเหยออกไปมากขึ้น โปรตีนจะแห้งและเริ่มดูดซึมน้ำมันเข้าไว้

สีของเปลือกนอกจะเข้มขึ้น เมื่อน้ำตาลละลาย จนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการอบก็จะมีสีที่ดีของเด็กเกิดขึ้น

ในบางครั้งอาจลืมหักไว้ในคูบ จนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากไปกว่าการอบขั้นสุดท้าย ความชื้นมีการขับออกไปมากขึ้น และจะทำให้เปลือกนอกของเด็กหนาขึ้น และอุณหภูมิของเด็กทั้งก้อนก็จะเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ เปลือกนอกของเด็กจะยังคงมีสีเข้มขึ้นอย่างช้าๆ ตลอดเวลา เปลือกนอกจะหนาขึ้นจนเกือบจะไม่มีเนื้อในของเด็กเหลืออยู่ ซึ่งจะได้เด็กที่มีสีน้ำตาลตลอดทั้งก้อน

การอบเค้กนานเกินไป เมื่ออบเค้กนานเกินไป เค้กจะแห้ง มีเปลือกนอกหนาและถ้าอุณหภูมิคูบต่ำมากก็จะทำให้เนื้อในของเด็กมีสีไม่ดี ความแห้งของเด็กเกิดจากการที่เด็กอยู่ในคูบนานเกินไป ทำให้ขับความชื้นออกไปมากกว่าปกติ

ในขณะเดียวกัน เปลือกนอกก็จะหนาขึ้น แต่จะไม่ให้สีที่เข้มมากเกินไป เพื่อที่จะให้เด็กมีสีของเปลือกนอกที่พอดี ควรทิ้งเค้กไว้ในคูบ ด้วยเหตุผลที่ว่าอุณหภูมิเนื้อในเด็กจะขึ้นสูงกว่าจุดเดือดของน้ำ(212°F) และน้ำตาลในเนื้อในจะเริ่มคั้นเกิดคาราเมล

การอบเค้กเร็วเกินไป ถ้าอุณหภูมิของคูบสูงเกินไปสำหรับชนิดของเด็กที่อบแล้วเปลือกนอกของเด็กจะหนา แข็ง เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะทำให้เด็กมีสีเร็วอีกด้วย ลักษณะของเด็กที่มีลักษณะคล้ายดอกกะหล่ำปลีจึงเกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ปริมาตรและรูปร่างก็จะไม่ดี เปลือกนอกของเด็กจะเริ่มมีสีดำก่อนที่ภายในจะอบสุกดี สำหรับเนื้อในบางส่วนที่ยังไม่สุกก็จะเกิดขึ้นที่ได้ส่วนบนของเด็ก ทำให้เด็กไม่น่ารับประทาน

2.5 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำเค้ก

1. รอยร้าว (streak) ยาวๆ ในเนื้อเค้ก อาจมีสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น

1.1 ผสมไม่เพียงพอ โดยเฉพาะถ้าแป้งไม่เข้ากันดีกับส่วนผสมอื่นๆ

1.2 กวาดส่วนผสมที่ติดอยู่ข้างๆ ขามผสมไม่ทั่วถึงในขณะที่ผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ผงฟูที่ใช้มีกำลังผลิตก๊าซต่ำ โดยเฉพาะผงฟูที่เสื่อมคุณภาพ

1.4 ใช้แป้งที่มีกำลังต่ำมากกว่าปกติ ซึ่งไม่สามารถอุ้มส่วนผสมอื่นๆ ได้และแป้งที่มีกำลังสูงเกินไป ก็จะทำให้เกิดปัญหานี้ได้เช่นกัน

2. เค้กหน้าแตก (Cauliflower tops) มีหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น

2.1 แป้งแข็งเกินไป

2.2 ผสมนานเกินไป ทำให้เกิดกลูเตนขึ้น

2.3 ตู้อบร้อนเกินไป ทำให้เกิดเปลือกนอกอย่างรวดเร็วในขณะที่ภายในเริ่มขยายตัวดันขึ้นข้างบน ทำให้หน้าเค้กมีลักษณะคล้ายดอกกะหล่ำปิ้งได้

3. รอยแป้งดิบในเค้ก และรอยเส้นวงแหวน (Patches and Seams) มักจะเกิดขึ้นที่ได้ครากกลางผิวหน้าของเค้ก อาจเกิดขึ้นได้จาก

3.1 อบเค้กน้อยเกินไป ซึ่งตรงกลางของเค้กนั้นเป็นส่วนสุดท้ายของเค้กที่จะสุกและรอยแป้งดิบนี้ก็จะเห็นเป็นร่องให้เห็นว่า ระยะเวลาในการอบไม่เพียงพอ

3.2 ลักษณะของตะเข้บางแหวนที่เกิดขึ้นในโครงร่างของเนื้อในเค้กจะชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในระหว่างการอบ เป็นผลให้บางส่วนของเนื้อในเค้กที่ยังไม่สุกเต็มที่ล้มลงได้ เพราะเค้กจะสุกคือเมื่อความร้อนกระจายไปถึงส่วนกลางของเค้กเท่านั้น

4. เค้กเป็นโพรง (Holes) เกิดขึ้นจาก

4.1 สูตรไม่สมดุลเพราะกำลังและ โครงร่างของวัตถุดิบอยู่ในอัตราส่วนที่สูงเกินไป

4.2 ใช้แป้งชนิดแข็ง

4.3 ผสมนานเกินไป ทำให้เกิดกลูเตนขึ้นได้

เมื่อโครงร่างของเค้กแข็งเกินไป จะทำให้เกิดแรงต้านต่อการขยายตัวขึ้นภายในเค้ก เป็นผลทำให้เกิดการทำลายในโครงร่างของเค้ก ในทิศทางด้านบนของก้อนเค้กทำให้รูมีลักษณะเป็นโพรง

2.6 วัตถุดิบที่ใช้ในการทำเค้ก

2.6.1 แป้งสาลี

แป้งสาลีเป็นโครงสร้างของเค้ก และเป็นตัวช่วยรวมส่วนผสมอื่นๆ ให้เข้ากัน แป้งสาลีที่ใช้ในการทำเค้กส่วนใหญ่ไม่จากข้าวสาลีชนิดอ่อน และมีปริมาณโปรตีนประมาณ 7-9 % ผงแป้งละเอียดและได้ผ่านการฟอกสีเป็นอย่างดี เหมาะที่จะใช้เป็นแป้งเค้ก แป้งที่ได้รับการฟอกสีแล้วจะสามารถดูดน้ำตาล น้ำ และไขมัน ได้มากกว่าแป้งที่ไม่ได้รับการฟอก ความเป็นกรดของแป้งเค้กควรมีค่า pH 5.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 น้ำตาล

เป็นตัวช่วยให้เค้กมีความนุ่มและหวาน เพราะน้ำตาลมีผลทำให้โปรตีนแป้งอ่อนตัว ช่วยให้เกิดสีของเปลือกนอกของเด็ก และช่วยให้เค้กมีคุณภาพในการเก็บดีขึ้นเนื่องจากน้ำตาลมีคุณสมบัติในการเก็บความชื้นที่ดี ในการทำเค้กควรใช้น้ำตาลชนิดละเอียด เพื่อที่จะละลายได้อย่างสมบูรณ์ในการผสม ปัจจัยที่ทำให้น้ำตาลละลายมีอยู่ 4 ประการ คือ (1) เวลาที่ใช้ผสม (2) อุณหภูมิ ในระหว่างการผสม (3) ขนาดของเมล็ดน้ำตาล และ (4) ปริมาณความชื้นที่มีอยู่ในส่วนผสม

2.6.3 เกลือ

เกลือนอกจากจะช่วยเน้นรสชาติของส่วนผสมอื่นๆ ให้เด่นชัดแล้ว เกลือยังช่วยให้เค้กมีความแข็งแรงขึ้น เพราะเกลือมีผลต่อกลูเตนของแป้ง จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นตัวช่วยสร้างโครงสร้างของเค้กอีกด้วย

2.6.4 ไขมัน

เนยสด (Butter) ทำจากส่วนที่เป็นไขมันร้อยละ 80 มีสีเหลือง มีกลิ่นหวาน มีลักษณะแข็งที่อุณหภูมิห้อง เนยสดนั้นใช้ใช้ได้ดีที่สุดในการให้กลิ่นรส แต่จะมีคุณสมบัติด้อยในการเป็นครีม คือ เนยสดจะตีเป็นครีมไม่ดีและขาดความเป็นเนื้อเดียวกัน

เนยขาว (Shortening) เป็นไขมันที่ผ่านกระบวนการเติมไฮโดรเจน ทำให้มีลักษณะเป็นของแข็งที่อุณหภูมิห้อง มีสีขาว ไม่มีกลิ่น ไขมันจะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความร่วน นุ่มและชุ่ม โดยจะทำหน้าที่เป็นตัวหล่อลื่น (Lubricant) ป้องกันมิให้เกิดการ develop ของกลูเตนมากเกินไปในช่วงการขึ้นรูป นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มปริมาตรของผลิตภัณฑ์ โดยสามารถกักเก็บอากาศได้เมื่อถูกตีแรงๆ ในระหว่างการผสม ในกรณีที่ต้องการกลิ่นหอม อาจใช้เนยสดหรือมาร์การีนก็ได้

มาร์การีนทำจากไขมันพืชหรือสัตว์ที่นำมาผสมกับนมหรือครีม หรืออาจจะไม่ใส่นมและไขมันสัตว์ เพื่อความเหมาะสมในการลดไขมันของผู้บริโภค มาร์การีนนั้นมีทั้งสีขาวและสีเหลือง ผลิตภัณฑ์มาใช้แทนเนยสดซึ่งสมัยหนึ่งเกิดขาดแคลนขึ้น โดยมีการปรุงแต่งให้มีรูปร่างลักษณะและกลิ่นรสใกล้เคียงกับนมสดมากที่สุด จึงเรียกอีกอย่างว่า เนยเทียม มีลักษณะเป็นของแข็งที่อุณหภูมิห้องและมีปริมาณไขมัน 80-85 % ใช้ทำขนมปัง ขนมเค้ก และบางชนิดที่มีจุดละลายสูงก็ใช้ในการทำฟัพเพสตรี ซึ่งเรียกว่า เพสตรีมาร์การีน

มาร์การีนสำหรับทำขนมอบ (Baker' margarine) มาร์การีนชนิดนี้ใช้เหมือนกับชอร์ตเทนนิ่งหรือเนยขาว มีจุดละลายสูงและมีช่วงสภาพการยืดหยุ่น (plastic range) ที่กว้างมีเนื้อละเอียดเนียน ใช้ผสมทำขนมเค้กแทนเนยสดได้

2.6.5 สิ่งที่จะช่วยให้ขึ้นฟู

สิ่งที่จะช่วยให้ขึ้นฟูจะช่วยสร้างความนุ่มให้แก่เค้ก ชนิดของสิ่งที่ทำให้ขึ้นฟูที่ใช้ในสูตรเค้กขึ้นอยู่กับประเภทของเค้กที่ต้องการทำ ความเข้มข้นของสูตร ความหนืดของแป้งผสมและอุณหภูมิในการอบ การขึ้นฟูโดยทั่วไปเกิดจากสาเหตุ 3 ประการคือ (1) ขึ้นฟูโดยอากาศ (2) โดยใช้สารเคมีช่วยให้ผลิตภัณฑ์ขึ้นฟู และ (3) โดยความดันไอน้ำที่เกิดขึ้นเมื่อเค้กอยู่ในตู้อบ

สำหรับสารเคมีที่ช่วยให้ผลิตภัณฑ์ขึ้นฟูแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.6.5.1 เบคกิ้งพาวเดอร์หรือผงฟู เป็นสารที่ช่วยให้ผลิตภัณฑ์ขึ้นฟูที่ผลิตขึ้นจากการผสมของเบคกิ้งโซดา หรือ โซเดียมไบคาร์บอเนต กับสารเคมีที่ทำหน้าที่เป็นกรด ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ตัวอย่างด้วยกัน คือ เบคกิ้งโซดา สารที่ให้ความเป็นกรด และแป้งข้าวโพด ตามกฎของ FDA (กองอาหารและยา) ได้บ่งไว้ว่า ผงฟูที่ผลิตออกมานั้นจะต้องผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์น้อยกว่าร้อยละ 12 ปริมาณการใช้ผงฟูนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของผลิตภัณฑ์ ปริมาณของส่วนผสมที่ใช้ในสูตรและความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของสถานที่ที่จะทำผลิตภัณฑ์ และการใช้สารที่จะช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์ขึ้นฟูมากอาจทำให้ล้นหรือหกล้วนได้หลังจากอบแล้วและถ้าใช้ในปริมาณที่มากเกินไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์ขึ้นฟูไม่เต็มที่ เป็นเหตุให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะแน่น หนัก ปริมาตรไม่ดีและไม่ชวนรับประทาน

2.6.5.2 เบคกิ้งโซดา หรือ โซเดียมไบคาร์บอเนต เป็นสารเคมีที่เมื่อได้รับความร้อนจะสลายตัวให้ก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ การใช้สารเคมีชนิดนี้ช่วยให้การผลิตก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แต่เพียงอย่างเดียว จะมีผลเสียคือมีสารตกค้างอยู่ทำให้ผลิตภัณฑ์แปรสี นอกจากนั้นอุณหภูมิที่ใช้ในการผลิตก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ของเบคกิ้ง โซดาที่สูงด้วย ดังนั้นก๊าซส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในขั้นตอนสุดท้ายของการอบเสร็จจึงจะผลิตก๊าซได้เพียงครั้งเดียวทำให้การขึ้นฟูไม่เต็มที่และไม่ดีเท่าที่ควร

2.6.6 นม

นมเป็นสารละลายที่มีส่วนเล็กๆ ของไขมัน โปรตีน น้ำตาลและแร่ธาตุปนอยู่โดยไม่แยกออกจากกันเมื่อคั่งทิ้งไว้ โดยทั่วไปแล้วนมที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์เบเกอรี่จัดเป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ นมสด เป็นของเหลวที่มีทั้งชนิดไขมันเต็มซึ่งได้แก่นมบริสุทธ์ (Whole milk) นมสดที่เอาไขมันออกแล้ว หรือที่เรียกว่าหางนมสด (Skim milk) และบัตเตอร์มิลค์ (Butter milk) นมข้นจืดหรือนมระเหอ (Evaporated milk) นมสดที่นำมาเอาน้ำออกประมาณร้อยละ 60 ได้น้ำนมที่มีความเข้มข้นเป็นสองเท่าของนมสด เมื่อต้องการใช้นมข้นจืดแทนนมสดต้องเติมน้ำ 1 เท่าตัวจะได้น้ำนมที่มีคุณค่าทางโภชนาการคล้ายคลึงนมสดมาก เมื่อใช้แล้วต้องเก็บในตู้เย็น นิยมใช้กันมากในผลิตภัณฑ์เบเกอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.7 กลิ่นรสและเครื่องเทศ

สิ่งเหล่านี้เติมลงไปในตัวเพื่อให้เกิดกลิ่นรสเฉพาะอย่าง การเลือกใช้กลิ่นรสควรต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมที่สุดกับชนิดของเค้กที่จะทำ ปริมาณของกลิ่นรสที่ใช้จะมีผลต่อรสกลิ่นของเค้กที่อบเสร็จแล้ว จึงควรชั่งตวงด้วยความระมัดระวัง

2.6.8 ไข่

ไข่ช่วยให้เกิดโครงสร้าง ความชื้น กลิ่นรส สีและคุณค่าทางอาหารแก่เค้ก โครงสร้างที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการรวมตัวของโปรตีนในไข่ในระหว่างการอบ นอกจากนั้นอากาศที่เกิดจากไข่เก็บไว้ในระหว่างการตีก็ช่วยให้เกิดการขึ้นฟูอีกด้วย ในเค้กประเภทเค้กไข่ ไข่จะทำให้เค้กขึ้นฟูนั่นเอง

ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบของไข่ (%)

องค์ประกอบทางเคมี	ไข่ทั้งฟอง	ไข่แดง	ไข่ขาว
ความชื้น	73.6	50.0	86.0
โปรตีน	14	17.0	10.0
ไขมัน	12	31.0	0.2
น้ำตาล	0	0.2	0.4
เถ้า	1.0	1.5	1.0

ที่มา: ขนบปังแผ่นซี (2530)

2.6.9 นมถั่วเหลือง (Soy milk)

นมถั่วเหลืองเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นของเหลวสกัดได้จากเมล็ดถั่วเหลืองหรือแป้งถั่วเหลืองด้วยน้ำ และอาจผสมนมและ/หรือสารให้คุณค่าทางอาหารหรือสารปรุงแต่งกลิ่นสี กลิ่นและรสด้วยหรือไม่ก็ได้ แล้วนำมาผ่านกรรมวิธีฆ่าเชื้อด้วยความร้อนเพื่อให้ปลอดภัยต่อการบริโภค

นมถั่วเหลืองหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าน้ำเต้าหู้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารถั่วเหลืองที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มีคุณค่าทางอาหารสูง ให้โปรตีน พลังงาน วิตามิน และเกลือแร่ อีกทั้งยังมีราคาถูกและกรรมวิธีง่ายต่อการทำ

ตารางที่ 2.2 แสดงส่วนประกอบของน้ำมันถั่วเหลืองเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ใน 100 กรัม

ชนิด	แคลอรี	ไขมัน	คาร์โบไฮเดรต	ไฟเบอร์	โปรตีน
นมแม่	62	3.2	7.0	0	1.5
นมถั่วเหลืองไม่หวาน	37	1.5	3.6	0.1	2.8
นมวัว	64	3.2	4.9	0	3.4
ไข่ไก่	163	11.5	0.8	0	12.9
ไข่ไก่ (ฟอง)	114	8	0.56	0	9.0

ที่มา: บรรจบและจิรพรรณ(2543)

2.6.10 โปรตีนถั่วเหลืองสกัด (Soy Protein Isolate : SPI)

โปรตีนถั่วเหลืองสกัดได้จากการนำแป้งถั่วเหลืองสกัดไขมันมาละลายน้ำแล้วปรับ pH ให้เป็นค่าที่ 8.0-8.5 ด้วยด่างเจือจาง จากนั้นให้ความร้อนจนอุณหภูมิประมาณ 50-55 °C แยกส่วนที่ไม่ละลาย ซึ่งเรียกว่า polysaccharides และบางส่วนของโปรตีน นำส่วนที่กรองได้มาปรับ pH อีกครั้งให้เป็น 4.5 ด้วยกรด โปรตีนส่วนใหญ่จะตกตะกอน กรองตะกอนออกแล้วล้างด้วยน้ำ ถ้านำตะกอนไปอบแห้งเลยจะได้ Isolated protein โปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ได้มีโปรตีนสูงมากกว่า 90% แต่ถ้านำมาปรับสภาพให้เป็นกลางจะได้ Proteinate

โปรตีนถั่วเหลืองนอกจากให้คุณค่าทางโภชนาการแล้ว ยังมีคุณสมบัติพิเศษบางประการที่ช่วยให้อาหารมีลักษณะและคุณภาพตามความต้องการของผู้บริโภค อาทิ การกวนน้ำได้มากทำให้ผลิตภัณฑ์ชุ่มน้ำและลดการเสียน้ำหนักระหว่างการให้ความร้อน เนื่องจากมีโครงสร้างโมเลกุลเป็นแบบมีขั้ว เมื่อให้ความร้อนโปรตีนจะเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพและมีการเชื่อมกันระหว่างโมเลกุล ทำให้สารละลายมีความข้นหนืดเพิ่มขึ้น เมื่อทำให้เย็นจะเกิดเป็นเจลหรือโครงร่างตาข่ายที่สามารถกักเก็บน้ำและไขมันได้

ตารางที่ 2.3 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของ โปรตีนถั่วเหลืองสกัด

องค์ประกอบทางเคมี	ปริมาณ (%)
โปรตีน	92-94
ความชื้น	4-7
Crude fiber	0.1-0.2
Ash	2-3.8
pH	6.8-7.1

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.11 เลซิทีน

เลซิทีนมีชื่อทางเคมีว่าฟอสฟาติลโคลีน (phosphatidyl choline) เป็นสารฟอสฟาไทด์ (phosphatide) ชนิดหนึ่งที่พบทั้งในแหล่งไขมันและน้ำมัน เช่น ตับ ไข่แดง และเมล็ดพืช แต่เลซิทีนที่ผลิตทางการค้า "commercial lecithin" ไม่ใช่สารบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฟอสฟาไทด์หลายชนิดผสมกันร้อยละ 65 อีกร้อยละ 35 เป็นน้ำมันและสารประกอบอื่นๆ เล็กน้อย เช่น คาร์โบไฮเดรต และเสตอรอล

เลซิทีนมีสมบัติเป็นอิมัลซิไฟเออร์ที่ดี จึงมีการนำมาใช้อย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรม เลซิทีนประมาณร้อยละ 80 ของที่ผลิตได้ทั้งหมดนำไปใช้เป็นอิมัลซิไฟเออร์ เพื่อความสามารถในการเกิดอิมัลชันที่เกิดขึ้นมีความคงตัว เพิ่มความนุ่มและลดความหนืดของผลิตภัณฑ์อาหาร ที่เหลืออีกร้อยละ 20 นำไปใช้ในอุตสาหกรรมอื่น

ได้มีการเติมเลซิทีนในช่วงร้อยละ 0.1-0.2 เพื่อจุดประสงค์ต่างๆ เช่น ในผลิตภัณฑ์อาหารพวกซ็อกโกแลตและขนมหวานเพื่อช่วยควบคุมความหนืด ลดความเหนียวและควบคุมการตกผลึก ในมาการีนเติมเลซิทีนเพื่อป้องกันการกระเด็นเวลาทอด ส่วนมาการีนชนิดไขมันต่ำมีการเติมเลซิทีนปริมาณร้อยละ 0.2-0.4 เพื่อทำให้เกิดอิมัลชันที่มีความคงตัว

ผลิตภัณฑ์ขนมอบที่ต้องการลดไขมันอาจใช้เลซิทีนทดแทนไขมันเพื่อให้การหล่อลื่นและความคงตัว ลดการเคลื่อนย้ายของความชื้นและเพิ่มความสามารถจับอากาศเพื่อรักษาโครงสร้างของเซลล์ของผลิตภัณฑ์

2.6.12 สารคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC)

คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) เป็นกัมชนิดหนึ่งที่ได้จากการผลิตขึ้นจากเซลลูโลส เป็นพวกคาร์โบไฮเดรตชนิดดัดแปลง ผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์มักเป็นเกลือโซเดียมของซีเอ็มซี คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสเป็นพอลิเมอร์ชนิดประจุลบที่ละลายได้ในน้ำ จะพองตัวตัวได้โดยง่ายในน้ำเย็น เกิดเป็นสารละลายข้น มีลักษณะคล้ายกัมจากโลดส์ทีป็น แต่ไม่ทนกรด ทำหน้าที่เป็นสิ่งช่วยให้อยู่ตัว (Stabilizers)

กัมมีคุณสมบัติเป็นคอลลอยด์ที่สามารถกระจายตัวในน้ำได้ แ่ก้วกัมจะดูดซับและอุ้มน้ำนั้นไว้เกิดเป็นสารละลายที่ข้น หรือเป็นเพสต์ (คือ มีลักษณะคล้ายแป้งเปียก) หรือเป็นยลลี่

2.6.13 กัวกัม (Guar Gum)

เป็นกัมที่ได้จากต้นกัว (Guar) ซึ่งเป็นพืชตระกูลถั่ว โครงสร้างของกัวกัมเป็นโพลีเมอร์การ์เล็กโทแมนแนน (Galactomannan) ที่มีส่วนที่เป็นโครงสร้างหลักเป็นโพลีเมอร์สายตรง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของแมนโนส (D-Mannopyranose) และมีส่วนที่เป็นกิ่งหรือสาขาคือ กาลแล็กโทส โดยพบว่าทุกๆ 2 หน่วยของแมนโนสในโครงสร้างหลักจะมีกิ่งหรือสาขาของกาลแล็กโทสแยกออกมาเสมอ

กัวกัมมีคุณสมบัติในการให้ความหนืดขนาดของอนุภาค และอัตราการดูดซึมน้ำที่แตกต่างกัน ใช้มากในอุตสาหกรรมผลิตไอศกรีม เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ขนมอบ เนย โดยอาศัยคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำได้ดีของกัวกัม

การใช้กัมในขนมอบ เนื่องจากกัมแต่ละตัวมีคุณสมบัติแตกต่างกัน ดังนั้นเวลาจะใช้จึงต้องระมัดระวังในการเลือกชนิด โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการเป็นหลัก เมื่อใช้กัมในหน้าเค้กเมอแรงค์ และหน้าเค้กอื่นๆ กัมจะทำหน้าที่ป้องกันมิให้หน้าเค้กเหนียวเหนอะหนะ มิให้เมอแรงค์คืนตัวไหลเยิ้ม และมีให้หน้าเค้กที่ทำจากวิปครีมอ่อนตัวลง เมื่อใช้กัมในไส้พาย กัมจะทำหน้าที่ช่วยทำให้ขึ้น จึงใช้แทนสตาร์ชบางส่วนในพายได้ หรืออาจใช้โดดๆ เป็นตัวทำให้ขึ้นในทาร์ต ที่ใช้เปลือกทาร์ตชนิดอบก่อน เมื่อใช้ในขนมอบที่ขึ้นด้วยยีสต์หรือที่ขึ้นฟูด้วยสารเคมี กัมจะทำให้การดูดซึมน้ำมีมากขึ้น ดังนั้นอาจเพิ่มความชื้นในผลิตภัณฑ์ที่อบแล้วได้

ปริมาณของกัมที่ใช้ขึ้น ขึ้นอยู่กับชนิดของกัม และขึ้นกับผลิตภัณฑ์ที่ทำ ควรใช้ปริมาณน้อยไว้ก่อน ในหน้าเค้กที่ใช้กัมปริมาณมาก หน้าเค้กจะมีลักษณะแข็ง และเปราะ ในผลิตภัณฑ์ที่เช่นกัน ถ้าใช้มากไปผลิตภัณฑ์ที่ได้จะมีลักษณะไม่น่าพอใจ ก่อนใช้ควรอ่านฉลากว่าเป็นกัมชนิดใด เกรดใด ปริมาณที่ใช้ และมีวิธีใช้อย่างไรในผลิตภัณฑ์

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเค้กในอุตสาหกรรมอาหาร

อุสมา (2545) ศึกษาการพัฒนาบัตเตอร์เค้กจากข้าวหอมมะลิมีวัตถุประสงค์เพื่อลดการใช้แป้งสาลีที่นำเข้าจากต่างประเทศ จากการทดลองสามารถทดแทนแป้งจากข้าวหอมมะลิได้ 100% การพัฒนาได้สูตรประกอบด้วย แป้งข้าวหอมมะลิ 20.16% ไข่ 26.87% นมข้นจืด 5.4% น้ำตาลทรายบด 23.51% เนยสด 16.47% เนยเทียม 7.05% ผงฟู 0.3% และวานิลลา 0.24% การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีนั้น มีองค์ประกอบดังนี้ ความชื้น 24.41% เถ้า 1.18% โปรตีน 9.60% ไขมัน 40.12% เยื่อใย 0.71% และคาร์โบไฮเดรต 23.96% ค่าความถ่วงจำเพาะ 2.00(ชม.กรัม) ค่าความแข็ง 10.88 N ในการทดสอบผู้บริโภค พบว่าความชอบที่มีต่อบัตเตอร์เค้กจากข้าวหอมมะลินั้นอยู่ที่ชอบปานกลาง และยอมรับผลิตภัณฑ์ 94%

พัชรินทร์ (2547) ศึกษาการพัฒนาผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสดพลังงานจากแป้งมันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์-50 จากการทดลองสามารถทดแทนแป้งจากมันสำปะหลังได้ 100% สูตรสำหรับเค้กสดพลังงานคือ แป้งมันสำปะหลัง 17.40% เนยสด 15.85% สารทดแทนไขมัน 8.53% ไข่แดง 3.32% ไข่ขาว 24.51% น้ำตาล 18.09% นม 6.26% ผงฟู 0.64% เกลือ 0.48% EC 25 3.68% เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลั่นเนย 0.53% และกัวกัม 0.75 % ผลិតภัณฑ์แบตเตอรี่เค็กมีพลังงานทั้งหมดเท่ากับ 335.85 กิโลแคลอรีต่อ 100 กรัม โดยแบตเตอรี่เค็กสามารถผลิตพลังงาน ได้ประมาณร้อยละ 32 เทียบกับแบตเตอรี่เค็กสูตรควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วัสดุ อุปกรณ์และขั้นตอนการทดลอง

1. วัสดุและอุปกรณ์การทดลอง

1.1 วัสดุที่ใช้ในการผลิตเค้กเนยสูตรมาตรฐานและสูตรเจ

1. แป้งสาลีตราพัดโบก
2. แป้งสาลีตราบัวแดง
3. ผงฟู
4. ผงวานิลลา
5. เกลือ
6. เนยสดตราออร์คิด
7. นมข้นจืดตราการ์เนชัน
8. น้ำตาลทราย
9. นมถั่วเหลือง
10. Soy Protein Isolate (SPI)
11. ไข่ไก่
12. เนยเทียมหรือมาร์گارีน
13. เนยขาว
14. เลซิทีน
15. คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC)
16. กัวกัม

1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตเค้กเนยสูตรมาตรฐานและสูตรเจ

1. เตาอบลมร้อน ผลิตโดย หจก. โปรแกรสอัสเส็กทรอนิก กรุงเทพมหานคร
2. เครื่องผสมไฟฟ้า (ยี่ห้อ Kitchen Aid รุ่น Hobart Corporation)
3. เครื่องชั่งน้ำหนัก OHOUS .USA
4. ที่ร่อนแป้ง
5. เทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิภายในเตาอบ
6. ไม้พายพลาสติก
7. ถุงมือ
8. พิมพ์สำหรับใส่เค้ก
9. ช้อนควมมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ถ้วยควงมาตรฐาน

1.3 อุปกรณ์ในการวิเคราะห์

1.3.1 ทางกายภาพ

1. เครื่องวัดค่า Water activity Analyzer (รุ่น Thermoconstanter)
2. เครื่องวิเคราะห์ความชื้น โดยใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น U16)
3. เครื่องวัดลักษณะเนื้อสัมผัส Texture analyzer (รุ่น TA-XT2)
4. เครื่องวัดความหนืด Brookfield
5. เครื่องชั่งน้ำหนัก 2 ตำแหน่ง รุ่น Mettler PE 3000
6. บีกเกอร์ ขนาด 500 มิลลิเมตร

1.3.2 ทางประสาทสัมผัส

1. อุปกรณ์สำหรับชิม
2. แบบประเมินทางประสาทสัมผัส

2. ขั้นตอนและวิธีการทดลอง

2.1 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อลดปริมาณไข่

ศึกษาวิธีการและชนิดของแป้งที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์เค้ก โดยทำการทดลองเป็น 3 สูตร คือ

- สูตรที่ 1 สูตรเล็กพื้นฐาน
- สูตรที่ 2 สูตรเค้กไข่คือ ไข่สด ไข่เกลือ 100 กรัม(2 ฟอง) ทดแทนเนยสดด้วยมาร์การีน

100% และทดแทนนมข้นจืดด้วยนมถั่วเหลือง 100%

- สูตรที่ 3 สูตรเล็กเจคือ ไข่ไก่ ไข่ ทดแทนเนยสดด้วยมาร์การีน 100% และทดแทนนมข้นจืดด้วยนมถั่วเหลือง 100%

โดยส่วนผสมต่างๆจะแสดงในตารางที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 สูตรต่างๆ ในการทำผลิตภัณฑ์เค้ก

ส่วนผสม	สูตรที่ 1	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3
แป้งสาลี	150	150	150
เนยสด	175	0	0
มาร์การีน	0	175	175
ไข่ไก่	200	100	0
นมข้นจืด	60	0	0
นมถั่วเหลือง	0	60	60
ผงฟู	2.80	2.80	2.80
น้ำตาลทราย	175	175	175
เกลือ	0.625	0.625	0.625

แล้วนำผลิตภัณฑ์เค้กทั้ง 3 สูตรไปตรวจสอบด้านต่างๆ ดังนี้

2.1.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854, Germany รุ่น U16)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเค้กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่นMettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง

- หาคความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพโดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองที่ได้จากข้อ 2.1.1 และ 2.1.2 นำสูตรที่ 3 ซึ่งเป็นสูตรเจ นำไปพัฒนาคุณภาพ
ขั้นต่อไป

2.2 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเนื้อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ

ศึกษาการใช้ โปรตีนถั่วเหลืองสกัด (Soy Protein Isolate : SPI) ทดแทนแป้งสาลี จาก
การทดลองข้อ 2.1 นำสูตรที่ 3 ซึ่งเป็นสูตรเค้กเจนำมาพัฒนาต่อโดยการใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัด
ทดแทนแป้งสาลีที่ระดับต่างๆ คือ 5%, 10%, 15% และ 20% แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปตรวจสอบคุณ
ภาพ

2.2.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น U16)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyzer(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเล็กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง
- ทาความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์
ความแปรปรวนของคะแนน โดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพโดย
การใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD)และเปรียบเทียบความแตก
ต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

การทดลองที่ได้จากข้อ 2.2.1 และ 2.2.2 นำมาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาสูตรที่เหมาะสม
ในการทำผลิตภัณฑ์เค้กเจ นำไปพัฒนาคุณภาพขั้นต่อไป

2.3 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเนื้อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดร่วมกับเลซิทีน

จากการทดลองข้อ 7.2 นำสูตรที่มีการทดแทนด้วยโปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองสูตรที่ดีที่สุด นำ
มาพัฒนาต่อโดยการใช้เลซิทีนร่วมด้วยที่ระดับต่างๆ คือ 1%, 5%, 7.5% และ 10% แล้วนำผลิตภัณฑ์
ที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพ

2.3.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น UI6)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเค้กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง

- หาค่าความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพโดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

2.4 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเนื้อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดร่วมกับ สารคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC)

จากการทดลองข้อ 2.2 นำสูตรที่มีการทดแทนด้วยโปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองสูตรที่ดีที่สุด นำมาพัฒนาต่อโดยการใช้ สารคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ร่วมกับที่ระดับต่างๆ คือ 1%, 2% และ 3 % แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพ

2.4.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น UI6)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเล็กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง

- หาคความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพโดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

2.5 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดร่วมกับถั่วกัม

จากการทดลองข้อ 2.2 นำสูตรที่มีการทดแทนด้วยโปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองสูตรที่ดีที่สุด นำมาพัฒนาต่อโดยการใช้ ถั่วกัมร่วมด้วยที่ระดับต่างๆ คือ 0.5%, 1.0%, และ 1.5% แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพ

2.5.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854, Germany รุ่น U16)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเล็กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง

- หาคความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพโดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดร่วมกับ CMC และเลซีทีน 1%

จากการทดลองข้อ 2.2 นำสูตรที่มีการทดแทนด้วยโปรตีนสกัดจากถั่วเหลือง นำมาพัฒนาต่อโดยการผสม CMC ร่วมด้วยและนำมาผสมกับ เลซีทีน 1% แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพ

2.5.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น U16)
- ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเค้กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง
- หาค่าความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัติทางกายภาพ โดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD)และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

2.7 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดร่วมกับ CMC และกัวกัม 1%

จากการทดลองข้อ 2.2 นำสูตรที่มีการทดแทนด้วยโปรตีนสกัดจากถั่วเหลืองสูตรที่ดีที่สุด นำมาพัฒนาต่อโดยการใช้ CMC ร่วมด้วยและนำมาผสมกับกัวกัม 1% แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปตรวจสอบคุณภาพ

2.5.1 การตรวจสอบทางกายภาพ

- ปริมาณความชื้น โดยการใช้ Hot air oven (ยี่ห้อ Memmert854 , Germany รุ่น U16)
 - ค่า Water Activity โดยการใช้ Water Activity Analyze(รุ่น Thermoconstanter)
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค่าความแน่นเนื้อ (Firmness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าความแข็ง (Hardness) ของเนื้อในของเค้ก โดยใช้เครื่อง Texture Analyzer (รุ่น TA-XT2)
- ค่าปริมาตรจำเพาะ โดยหั่นตัวอย่างเค้กให้มีขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนักรุ่น Mettler PE 3000 คำนวณปริมาตรจำเพาะ เท่ากับ ปริมาตรตัวอย่าง/น้ำหนักตัวอย่าง
- หาคความหนืดของ batter โดยการใช้ Brookfield

2.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนโดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) คุณสมบัตินี้ทางกายภาพโดยการใช้แผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple (DMRT) ด้วยโปรแกรม SPSS version 11.0

2.8 ศึกษาการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์เบเกอรี่เค้กเจ

จากการทดลองข้อ 2.3 , 2.4 , 2.5 , 2.6 และ 2.7 นำมาเปรียบเทียบกันในแต่ละสูตรเพื่อนำสูตรที่ดีที่สุดของผลิตภัณฑ์เบเกอรี่เค้กเจนำมาทดสอบทางด้านประสาทสัมผัสเพื่อดูคะแนนความชอบของผลิตภัณฑ์เค้กเจ โดยใช้ผู้บริโภคทั่วไปจำนวน 100 คน นำไปทดสอบชิมด้วยวิธีการให้คะแนน 9-point hedonic scaling (1= ไม่ชอบมากที่สุด และ 9= ชอบมากที่สุด)

นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประเมินผลหาความแตกต่างโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน โดยวิธี Analysis of Variance (ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สงวนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ๓๓๓๓๓๓

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 การวิเคราะห์สูตรต่างๆของผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เด็ก

4.1.1 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเมื่อลดปริมาณไข่

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของเค้กสูตรต่างๆ

สมบัติทางกายภาพ	แบตเตอรี่เค้กสูตรต่างๆ			
	มาตรฐาน	มาการ์ริน	ลดไข่ 50%	ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่)
ความหนืด batter ($X10^3$.mPa.s)	69.47±0.83 ^a	24.77±0.59 ^b	30.53±1.29 ^c	83.60±1.06 ^d
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	2.70±0.00 ^a	2.11±0.03 ^b	2.04±0.06 ^b	1.19±0.07 ^c
ความชื้น(%)	28.37±0.51 ^a	30.51±0.25 ^b	21.32±0.06 ^c	6.12±0.09 ^d
ค่าความแน่นเนื้อ	57.78±0.18 ^a	57.48±0.07 ^a	54.42±0.32 ^b	19.04±0.86 ^c
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	382.70±6.95 ^a	538.17±11.74 ^b	91.60±32.33 ^a	2335.00±74.83 ^c
ค่า Aw	0.91±0.00 ^a	0.92±0.001 ^b	0.90±0.002 ^c	0.57±0.004 ^d

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แตกต่างในแนวนอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$)

ค่าเฉลี่ยในตารางได้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของ batter และตัวแปรทางกายภาพของเค้กสูตรต่างๆจำนวน 4สูตร จากตารางที่ 4.1 ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.1.1 ค่าความหนืดของbatter ($X10^3$.mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กทั้ง 4 สูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ดังนี้ สูตรมาตรฐาน เท่ากับ 69.47±0.83 สูตรมาการ์รินเท่ากับ 24.77±0.59 สูตรลดไข่ 50%เท่ากับ 30.53±1.29 สูตรไข่0%(ไม่ใส่ไข่)เท่ากับ 83.60±1.06

4.1.1.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่า ผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เด็ก สูตรมาการ์รินและสูตรลดไข่ 50%ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) กับ แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$) จากสูตรมาตรฐานและสูตรไข่ 0%(ไม่ใส่ไข่) โดยสูตรมาตรฐานจะมีปริมาตรจำเพาะที่สูงที่สุดเท่ากับ2.70±0.00 ตามด้วย สูตรมาการ์รินเท่ากับ2.11±0.03 สูตรลดไข่ 50%เท่ากับ 2.04±0.06และสูตรไข่0% (ไม่ใส่ไข่)เท่ากับ1.19±0.07 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าการที่ปริมาณไข่ลดลงหรือไม่ใส่ไข่จะมีผลทำให้ปริมาตรจำเพาะลดลงเนื่องจากไข่จะเป็นตัวที่ช่วยทำให้เกิด โครงสร้างของเค้ก โดย โครงสร้างที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการรวมตัวของโปรตีนในไข่ระหว่างอบ นอกจากนั้นอากาศที่เกิดจากไข่เก็บไว้ในระหว่างการตีก็ช่วยทำให้เกิดการขึ้นฟูอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เค็กทั้ง 4 สูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนี้ สูตรมาตรฐาน เท่ากับ 28.37 ± 0.51 สูตรมาการีนเท่ากับ 30.51 ± 0.25 สูตรลดไข่ 50% เท่ากับ 21.32 ± 0.06 สูตรไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) เท่ากับ 6.12 ± 0.09 ซึ่งการลดปริมาณไข่ลงหรือไม่ใส่ไข่ จะมีผลทำให้ค่าความชื้นลดลงเนื่องจากภายในไข่ทั้งฟองจะมีองค์ประกอบของความชื้นอยู่ประมาณ 73.6 (ขนมปังแผ่นซี, 2530)

4.1.1.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) ของเนื้อในผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เค็กพบว่า สูตรมาตรฐานและสูตร มาการีน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับ แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) จากสูตรลดไข่ 50% และสูตร ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) โดยสูตรมาตรฐานจะมีค่าความแน่นเนื้อสูงที่สุดเท่ากับ 57.78 ± 0.18 ตามด้วย สูตรมาการีนเท่ากับ 57.48 ± 0.07 สูตรลดไข่ 50% เท่ากับ 54.42 ± 0.32 และสูตร ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) เท่ากับ 19.04 ± 0.86 ตามลำดับ

4.1.1.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) ของเนื้อในผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เค็กพบว่า สูตรมาตรฐานและสูตร ลดไข่ 50% ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) จากสูตรมาการีน และสูตร ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) โดยสูตร ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) จะมีค่าความแข็งของเนื้อสูงที่สุดเท่ากับ 2335.00 ± 74.83 ตามด้วย สูตรมาการีนเท่ากับ 538.17 ± 11.74 สูตรลดไข่ 50% เท่ากับ 391.60 ± 32.33 และสูตรมาตรฐานเท่ากับ 382.70 ± 6.95 จากตารางสังเกตได้ว่าการที่ลดปริมาณ ไข่หรือไม่ใส่ไข่จะมี ผลทำให้ความนุ่มของเค้กลดลงเนื้อเค้กจะแข็งร่วน

4.1.1.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เค็กทั้ง 4 สูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนี้ สูตรมาตรฐาน เท่ากับ 0.91 ± 0.00 สูตรมาการีนเท่ากับ 0.92 ± 0.00 สูตรลดไข่ 50% เท่ากับ 0.90 ± 0.00 สูตรไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) เท่ากับ 0.57 ± 0.00

จากผลการทดลองข้อ 4.1.1 เมื่อพิจารณาค่าความหนืดของ batter และตัวแปรทางกายภาพของเค้กสูตร ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) จะเห็นได้ว่าค่าความหนืดจะมีค่าที่เพิ่มขึ้นและคุณภาพทางกายภาพของแบตเตอรี่เค็กมีลักษณะที่ค้อยลงในด้านปริมาตรจำเพาะ ค่า water activity (a_w) ความชื้น ค่าความแน่นของเนื้อ (firmness) ความแข็งของเนื้อ (hardness) เนื้อเค้กจะมีลักษณะ ไม่ขึ้นฟู แห้ง แข็งและเนื้อหยาบเนื่องจากไข่มีความสำคัญอย่างมากต่อโครงสร้างของเค้กซึ่งจะต้องมีการนำสารอื่นมาใช้ทดแทนไข่เพื่อพัฒนาสูตรของแบตเตอรี่เค็กให้ดีขึ้น

4.1.2 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เล็กเมื่อใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของแบตเตอรี่เล็กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัดในแป้งสาลี

สมบัติทางกายภาพ	ปริมาณโปรตีนถั่วเหลืองสกัด(%ของแป้งสาลี)			
	5%	10%	15%	20%
ความหนืด batter ($X10^3$ mPa.s)	88.13±5.06 ^a	96.77±1.05 ^a	94.67±0.95 ^{ab}	112.60±6.88 ^c
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	1.20±0.03 ^a	1.25±0.02 ^{ab}	1.35±0.08 ^{ab}	1.40±0.17 ^b
ความชื้น(%)	9.86±0.18 ^a	9.25±0.06 ^b	9.69±0.34 ^a	10.28±0.19 ^c
ค่าความแน่นเนื้อ	21.01±0.12 ^a	23.44±0.55 ^b	25.21±0.25 ^{bc}	26.07±1.68 ^c
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	1358.03±51.25 ^a	947.80±36.93 ^b	895.93±70.90 ^b	1383.07±24.50 ^a
ค่า Aw	0.69±0.00 ^a	0.70±0.00 ^b	0.71±0.00 ^c	0.72±0.00 ^d

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แสดงในแนวนอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$)

ค่าเฉลี่ยในตารางได้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของแบตเตอรี่เล็กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัดในแป้งสาลีที่ระดับต่างๆ จากตารางที่ 4.2 ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ค่าความหนืดของbatter ($X10^3$ mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เล็ก สูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด20%ของแป้งสาลีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จากสูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับอื่นๆ ซึ่งการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดลงไปจะมีผลทำให้ค่าความหนืดเพิ่มสูงขึ้น โดยที่สูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ20% ของแป้งสาลีจะมีความหนืดสูงที่สุดซึ่งเท่ากับ 112.60±6.88

4.1.2.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่าผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เล็กสูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด20%ของแป้งสาลีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)จากสูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับอื่นๆ โดยที่ค่าปริมาตรจำเพาะจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับที่สูงขึ้นแสดงว่าการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดจะช่วยทำให้เค้กมีลักษณะที่ขึ้นฟูมากขึ้น

4.1.2.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลิตภัณฑ์แบตเตอรี่เล็กสูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ 5% และ15% ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$)แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$)กับสูตรเดิมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ10% และ20% โดยที่ค่าความชื้นจะมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นเมื่อระดับโปรตีนถั่วเหลืองสกัดเพิ่มขึ้นแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์

แบตเตอรี่เล็กจะมีลักษณะที่มีความชุ่มน้ำขึ้นเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) ของเนื้อในผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กพบว่าบัตเตอร์เค้กที่มีการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับต่างๆมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนี้สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ5%เท่ากับ 21.01 ± 0.12 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ10%เท่ากับ 23.44 ± 0.55 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ15%เท่ากับ 25.21 ± 0.25 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ20%เท่ากับ 26.07 ± 1.68 โดยที่ค่าความแน่นเนื้อมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับโปรตีนถั่วเหลืองสกัดเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีแรงต้านการกดที่สูงขึ้น

4.1.2.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) ของเนื้อในผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กพบว่าบัตเตอร์เค้กที่มีการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับต่างๆมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยที่ค่าความแข็งของเนื้อมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อระดับโปรตีนถั่วเหลืองสกัดเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีความนุ่มมากขึ้นซึ่งสูตรที่มีการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% จะมีค่าความแข็งของเนื้อน้อยที่สุดซึ่งเท่ากับ 895.93 ± 70.90

4.1.2.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กทั้ง 4 สูตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนี้ สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ5%เท่ากับ 0.69 ± 0.00 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ10%เท่ากับ 0.70 ± 0.00 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ15%เท่ากับ 0.71 ± 0.00 สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ 20%เท่ากับ 0.72 ± 0.00 แสดงให้เห็นว่าการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับที่สูงขึ้นส่งผลให้ค่า water activity มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

จากการทดลองข้อ 4.1.2 แสดงให้เห็นว่าการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัดลงไปจะมีผลต่อสมบัติทางกายภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อพิจารณาจากผลการทดลองแล้วระดับโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่เพิ่มขึ้นจะทำให้สมบัติทางกายภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กโดยรวมดีขึ้นแต่เนื่องจากการใช้โปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่ระดับ20%จะมีผลในด้านของกลิ่นของผลิตภัณฑ์ดังนั้นจึงเลือกสูตรที่มีการเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%มาทำการพัฒนาสูตรต่อไป

4.1.3 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้เลซิทิน คาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) และกัวกัม

4.1.3.1 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้เลซิทินที่ระดับต่างๆในแป้งสาลี ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%ในแป้งสาลีและแปรปริมาณเลซิทินต่างๆกันในแป้งสาลี

สมบัติทางกายภาพ	ปริมาณเลซิทิน(%ของแป้งสาลี)			
	1%	5%	7.5%	10%
ความหนืด batter($X10^3$.mPa.s)	74.70 \pm 1.61 ^a	66.83 \pm 1.68 ^b	60.93 \pm 1.97 ^c	59.07 \pm 1.01 ^c
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	1.232 \pm 0.01 ^a	0.959 \pm 0.02 ^b	0.962 \pm 0.04 ^b	1.032 \pm 0.02 ^c
ความชื้น(%)	11.72 \pm 0.11 ^a	18.57 \pm 0.40 ^b	22.24 \pm 0.74 ^c	25.80 \pm 0.98 ^d
ค่าความแน่นเนื้อ	18.88 \pm 0.78 ^a	17.17 \pm 1.32 ^b	13.72 \pm 0.37 ^c	11.81 \pm 0.44 ^d
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	1590.43 \pm 47.02 ^a	1369.00 \pm 58.61 ^a	3292.03 \pm 53.10 ^b	3510.43 \pm 1236.94 ^b
ค่า Aw	0.71 \pm 0.03 ^a	0.70 \pm 0.00 ^a	0.62 \pm 0.00 ^b	0.61 \pm 0.00 ^c

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แตกต่างในแนวนอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.05$) ค่าเฉลี่ยในตาราง ได้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และแปรปริมาณเลซิทิน4ระดับต่างๆกันในแป้งสาลีจากตารางที่ 4.3 ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.3.1.1 ค่าความหนืดของbatter ($X10^3$.mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้ก สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมเลซิทินที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเติมเลซิทินลงไปจะมีผลทำให้ค่าความหนืดลดลงเมื่อระดับปริมาณเลซิทินสูงขึ้นเนื่องจากเลซิทินมีสมบัติเป็นอิมัลซิไฟเออร์มีความสามารถในการเกิดอิมัลชันที่เกิดมีความคงตั้งและลดความหนืดของผลิตภัณฑ์

4.1.3.1.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และเติมเลซิทินที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนี้ เลซิทิน1%เท่ากับ1.23 \pm 0.01 เลซิทิน5% เท่ากับ 0.95 \pm 0.02 เลซิทิน7.5% เท่ากับ 0.96 \pm 0.04 เลซิทิน10% เท่ากับ 1.03 \pm 0.02 จะเห็นได้ว่าระดับเลซิทินที่เพิ่มสูงขึ้นจะทำให้ค่าปริมาตรจำเพาะมีค่าที่ลดลง ซึ่งการเติมเลซิทินลงไปทีระดับ1%จะมีค่าปริมาตรจำเพาะสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับสูตรอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3.1.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเจสุตรเคมี โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมเลซิทีนที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ซึ่งการเติมเลซิทีนลงไปทีระดับสูงขึ้นไปมีผลทำให้ค่าความชื้นของผลึกภัณฑ์เพิ่มสูงขึ้น

4.1.3.1.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) พบว่า ผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเจสุตรเคมี โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมเลซิทีนที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ซึ่งการเติมเลซิทีนลงไปทีระดับสูงขึ้นไปมีผลทำให้ค่าความแน่นเนื้อของผลึกภัณฑ์ลดลงทีระดับเลซิทีน1%จะมีค่าความแน่นเนื้อสูงสุด

4.1.3.1.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) ของเนื้อในผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเจสุตรเคมี โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และเติมเลซิทีนที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยการเติมเลซิทีนจะส่งผลให้ผลึกภัณฑ์มีค่าความแข็งเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ทำให้ผลึกภัณฑ์เด็กมีความนุ่มลดลงเนื้อเด็กแข็งแข็ง

4.1.3.1.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเจสุตรเคมี โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และเติมเลซิทีนที่ระดับ1%,5%,7.5%,10%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยการเติมเลซิทีนมีผลทำให้ค่า water activity มีแนวโน้มที่ลดลง โดยการเติมเลซิทีนที่ระดับ1%จะมีค่า water activity สูงสุด

จากผลการทดลองข้อ 4.1.3 แสดงให้เห็นว่าการเติมเลซิทีนจะมีผลทำให้ค่าความหนืดของ batter ลดลงแต่จะทำให้คุณภาพโดยรวมของผลึกภัณฑ์นั้นคือยลงคือเมื่อมองจากภายนอกผิวจะแข็งแห้ง เกิดลักษณะปรากฏที่ไม่ดี เนื้อสัมผัสแข็ง แห้ง ไม่เกิดความชื้นฟูในผลึกภัณฑ์ และระดับเลซิทีนที่เพิ่มสูงขึ้นจะมีผลต่อสีของผลึกภัณฑ์ โดยจะทำให้ผลึกภัณฑ์แบตเตอรี่เด็กเจมีสีที่เข้มขึ้นและยังส่งผลในด้านกลิ่นอีกด้วย ดังนั้นการใช้เลซิทีนระดับ1%จะให้ผลที่ดีกว่าการใช้เลซิทีนที่ระดับอื่นๆจึงเลือกสูตรที่มีการเติมเลซิทีน1%ของแป้งสาลีมาทำการพัฒนาสูตรต่อไป

4.1.3.2 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อใช้คาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ต่างๆกันในแป้งสาลี

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และแปรปริมาณคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ต่างๆกันในแป้งสาลี

สมบัติทางกายภาพ	ปริมาณCMC(%ของแป้งสาลี)		
	1%	2%	3%
ความหนืด batter ($X10^3$.mPa.s)	93.80±0.72 ^a	101.00±2.00 ^b	104.67±2.08 ^c
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	1.23±0.01 ^a	1.40±0.01 ^b	1.17±0.00 ^c
ความชื้น(%)	18.91±0.23 ^a	21.29±0.10 ^b	24.85±0.35 ^c
ค่าความแน่นเนื้อ	36.82±0.37 ^a	37.42±0.32 ^a	36.80±0.30 ^a
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	669.60±66.47 ^a	598.67±75.34 ^a	1198.73±56.75 ^b
ค่า Aw	0.85±0.00 ^a	0.86±0.00 ^b	0.905±0.00 ^c

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แตกต่างในแนวอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p<0.05$) ค่าเฉลี่ยในตาราง ได้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และแปรปริมาณคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ระดับต่างๆกันในแป้งสาลีจากตารางที่ 4.4ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.3.2.1 ค่าความหนืดของbatter ($X10^3$.mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้ก สูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ที่ระดับ1%,2%,3%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยค่าความหนืดจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)เพิ่มขึ้น

4.1.3.2.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ที่ระดับ1%,2%,3%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)ซึ่งการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)ที่ระดับ2%จะมีค่าปริมาตรจำเพาะสูงสุดซึ่งเท่ากับ1.408±0.01 แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีความชื้นฟูมากขึ้น

4.1.3.2.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเติมโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลสที่ระดับ1%.2%.3%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)โดยค่าความชื้นจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)เพิ่มขึ้น

แสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์มีความชุ่มน้ำมากขึ้นทำให้กักตักน้ำที่คิของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3.2.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) พบว่า ผลผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมเลซิทินที่ระดับ 1%, 2%, 3% ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) ที่ระดับ 2% จะมีค่าความแน่นเนื้อสูงสุดซึ่งเท่ากับ 37.42 ± 0.32

4.1.3.2.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) ของเนื้อในผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) ที่ระดับ 1%, 2% ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) ที่ระดับ 3% ซึ่งการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) จะมีผลให้ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจมีความนุ่มมากขึ้นซึ่งสูตรที่มีการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) ที่ระดับ 2% จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความนุ่มมากที่สุด

4.1.3.2.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) ที่ระดับ 1%, 2%, 3% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งค่า water activity จะมีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อระดับคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) เพิ่มขึ้น

จากผลการทดลองข้อ 4.1.3.2 เมื่อพิจารณาจากผลจะพบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจที่มีการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความหนืดเพิ่มขึ้นและมีผลทำให้คุณภาพทางกายภาพดีขึ้น คือ เกิดลักษณะปรากฏที่ดีขึ้น เมื่อมีความนุ่มมากขึ้นและ เมื่อมีความนุ่มมากขึ้น แต่ระดับคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส 3% นั้นจะทำให้ลักษณะผลิตภัณฑ์มีความชุ่มน้ำอยู่ภายในตรงกลางของเนื้อเค้กซึ่งเนื้อเค้กภายในจะและแต่ภายนอกจะมีความแข็งเนื่องจากต้องใช้เวลาในการอบนานกว่าสูตรอื่นๆ ดังนั้นจึงเลือกสูตรที่มีการเติมคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส (CMC) 2% ของแป้งสาลีมาพัฒนาสูตรต่อไป ต่อเนื่องจากสูตรนี้จะให้ลักษณะโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับสูตรอื่นๆ

4.1.3.3 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กเจเมื่อใช้กับตัวต่างๆกัน ในแป้งสาลี
 ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เด็กเจที่
 ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%ในแป้งสาลีและแปรปริมาณตัวกัน ต่างๆกัน ในแป้งสาลี

สมบัติทางกายภาพ	ปริมาณตัวกัน(%ของแป้งสาลี)		
	0.5%	1.0%	1.5%
ความหนืด batter ($\times 10^3$, mPa.s)	84.83 \pm 2.12 ^a	87.67 \pm 2.52 ^a	140.07 \pm 2.00 ^b
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	0.96 \pm 0.00 ^a	1.368 \pm 0.00 ^b	1.419 \pm 0.01 ^c
ความชื้น(%)	20.25 \pm 0.18 ^a	17.01 \pm 0.17 ^b	14.55 \pm 0.32 ^c
ค่าความแน่นเนื้อ	27.27 \pm 0.15 ^a	31.96 \pm 0.33 ^b	35.22 \pm 0.15 ^c
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	1293.43 \pm 38.32 ^a	1123.40 \pm 83.72 ^b	929.63 \pm 40.66 ^c
ค่า Aw	0.70 \pm 0.00 ^a	0.82 \pm 0.00 ^b	0.83 \pm 0.00 ^c

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แตกต่างในแนวนอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.05$)
 ค่าเฉลี่ยในตารางได้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เด็กเจที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และแปรปริมาณตัวกัน ระดับต่างๆกัน ในแป้งสาลีจากตารางที่ 4.5 ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.3.3.1 ค่าความหนืดของbatter ($\times 10^3$, mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็ก สูตรเต็มโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมตัวกัน ที่ระดับ0.5%, 1.0% ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรเต็มโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และเติมตัวกันที่ระดับ1.5% โดยค่าความหนืดจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับตัวกัน เพิ่มขึ้น โดยระดับตัวกัน1.5%จะมีค่าความหนืดสูงสุดเท่ากับ140.07 \pm 2.00รองลงมาคือระดับตัวกัน1.0%เท่ากับ87.67 \pm 2.52และสุดท้ายคือระดับตัวกัน0.5% เท่ากับ84.83 \pm 2.12

4.1.3.3.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เด็กสูตรเต็มโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และเติมตัวกันที่ระดับ0.5%, 1.0%, 1.5%มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าปริมาตรจำเพาะจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับตัวกัน เพิ่มขึ้น โดยระดับตัวกัน1.5%จะมีค่าปริมาตรจำเพาะสูงสุดเท่ากับ1.419 \pm 0.01รองลงมาคือระดับตัวกัน1.0%เท่ากับ1.368 \pm 0.00และสุดท้ายคือระดับตัวกัน0.5% เท่ากับ0.96 \pm 0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3.3.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจสุตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมถั่วกัมที่ระดับ 0.5%, 1.0%, 1.5% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าความชื้นจะมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อระดับถั่วกัมเพิ่มขึ้น

4.1.3.3.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจสุตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมถั่วกัมที่ระดับ 0.5%, 1.0%, 1.5% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าความแน่นเนื้อจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับถั่วกัมเพิ่มขึ้น

4.1.3.3.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) ของเนื้อในผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจสุตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมถั่วกัมที่ระดับ 0.5%, 1.0%, 1.5% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งค่าความแข็งจะมีค่าที่ลดลงเมื่อระดับถั่วกัมสูงขึ้นแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์เริ่มมีความนุ่มมากขึ้น

4.1.3.3.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจสุตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเติมถั่วกัม ที่ระดับ 0.5%, 1.0%, 1.5% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่า water activity จะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อระดับถั่วกัม เพิ่มขึ้น โดยระดับถั่วกัม 1.5% จะมีค่า water activity สูงสุดเท่ากับ 0.83 ± 0.00 รองลงมาคือระดับถั่วกัม 1.0% เท่ากับ 0.82 ± 0.00 และสุดท้ายคือ ระดับถั่วกัม 0.5% เท่ากับ 0.70 ± 0.00

จากผลการทดลองข้อ 4.1.3.3 เมื่อพิจารณาจากผลจะพบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเจที่มี การเติมถั่วกัมจะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความหนืดเพิ่มขึ้นและมีผลทำให้คุณภาพทางกายภาพดีขึ้น คือ เกิดลักษณะปรากฏที่ดีขึ้น เนื้อมีความฟูมากขึ้นและ เนื้อมีความนุ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากถั่วกัมจะมี กลิ่นที่ค่อนข้างแรงจึงใช้ในปริมาณที่มากไม่ได้และการใช้ถั่วกัมที่ระดับสูงก็จะส่งผลต่อผลิตภัณฑ์ คือ จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความชุ่มน้ำอยู่ในตรงกลางของเนื้อเค้กซึ่งเนื้อเค้กภายในจะแฉะแต่ภายนอกจะมีความแข็งเนื่องจากต้องใช้เวลาในการอบนานดังนั้นจึงเลือกสูตรที่มีการใช้ถั่วกัมที่ระดับ 1% ของแป้งสาลีมาทำการพัฒนาสูตรต่อเนื่องจากสูตรนี้จะให้ลักษณะ โดยรวมของผลิตภัณฑ์ดีกว่า เมื่อเทียบกับสูตรอื่นๆ

4.1.3.3 ศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กเมื่อ โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC2%และ แปร ปริมาณเลซิทิน1%และกัวกัม 1% ในแป้งสาลี

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC2%และแปรปริมาณเลซิทิน1%และกัวกัม 1% ใน แป้งสาลี

สมบัติทางกายภาพ	ปริมาณสาร(%ของแป้งสาลี)	
	SPI(15%)+ CMC(2%)+เลซิทิน1%	SPI(15%)+CMC(2%)+กัวกัม1%
ความหนืด batter ($\times 10^3$,mPa.s)	24.13 \pm 1.80 ^a	124.47 \pm 1.84 ^b
ปริมาตรจำเพาะ(cm^3/g)	1.15 \pm 0.01 ^a	1.25 \pm 0.00 ^b
ความชื้น(%)	21.40 \pm 0.38 ^a	24.02 \pm 0.26 ^b
ค่าความแน่นเนื้อ	35.63 \pm 0.45 ^a	41.31 \pm 0.83 ^b
ค่าความแข็งของเนื้อ (g)	1095.93 \pm 91.09 ^a	829.83 \pm 11.084 ^b
ค่า Aw	0.895 \pm 0.00 ^a	0.854 \pm 0.05 ^a

หมายเหตุ ตัวอักษรที่แตกต่างในแนวนอนหมายถึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < 0.05$) ค่าเฉลี่ยในตารางให้จากการทดลอง 3 ซ้ำ

จากการวิเคราะห์ค่าความหนืดของbatter และตัวแปรทางกายภาพของบัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC 2%และแปรปริมาณเลซิทิน1%และกัวกัม 1% ในแป้งจากตารางที่ 4.6 ได้ผลดังต่อไปนี้

4.1.3.1 ค่าความหนืดของbatter ($\times 10^3$,mPa.s) พบว่า ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้ก สูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC 2% และแปรปริมาณเลซิทิน1%และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)ซึ่งค่าความหนืดของสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และ CMC 2% และแปรปริมาณเลซิทิน1%จะมีค่าความหนืดเท่ากับ24.13 \pm 1.80 แต่สูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC 2% และแปรปริมาณกัวกัม1%จะมีค่าความหนืดเท่ากับ 124.47 \pm 1.84 แสดงให้เห็นว่ากัวกัมจะเป็นสารที่ทำให้batterมีค่าความหนืดเพิ่มขึ้นแต่เลซิทินจะทำให้ค่าความหนืดของbatterลดลงอย่างชัดเจน

4.1.3.2 ค่าปริมาตรจำเพาะ (cm^3/g) พบว่าผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และCMC 2% และแปรปริมาณเลซิทิน1%และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าปริมาตรจำเพาะของสูตรเดิม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด15%และ

CMC 2% และเลซีทิน 1% จะมีค่าปริมาตรจำเพาะเท่ากับ 1.15 ± 0.00 และสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะมีค่าปริมาตรจำเพาะเท่ากับ 1.25 ± 0.00

4.1.3.3 ค่าความชื้น พบว่า ผลผลิตกัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และแปรปริมาณเลซีทิน 1% และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนั้นค่าความชื้นของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และเลซีทิน 1% จะเท่ากับ 21.40 ± 0.38 ส่วนค่าความชื้นของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะมีความมากกว่าซึ่งเท่ากับ 24.02 ± 0.26

4.1.3.4 ค่าความแน่นเนื้อ (firmness) พบว่า ผลผลิตกัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และแปรปริมาณเลซีทิน 1% และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าความแน่นเนื้อของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และเลซีทิน 1% จะเท่ากับ 35.63 ± 0.45 และค่าความแน่นเนื้อของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะเท่ากับ 41.31 ± 0.83

4.1.3.5 ค่าความแข็งของเนื้อ (hardness) พบว่า ผลผลิตกัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และแปรปริมาณเลซีทิน 1% และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่าความแข็งของเนื้อของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และเลซีทิน 1% จะเท่ากับ 1095.93 ± 91.09 และค่าความแข็งของเนื้อของสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะเท่ากับ 829.83 ± 11.084 แสดงให้เห็นว่า สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะมีความนุ่มมากกว่า สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และเลซีทิน 1%

4.1.3.6 ค่า water activity (a_w) พบว่าผลผลิตกัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเต็ม CMC 2% และแปรปริมาณเลซีทิน 1% และกัวกัม 1% มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยค่า water activity ของสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเต็ม CMC 2% และแปรปริมาณเลซีทิน 1% จะเท่ากับ 0.89 ± 0.00 และสูตรเต็ม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และเต็ม CMC 2% และแปรปริมาณกัวกัม 1% เท่ากับ 0.85 ± 0.05

จากผลการทดลอง ข้อ 4.1.3.3 พบว่าสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และใช้เลซีทิน 1% จะ มีผลทำให้ค่าความหนืดของ batter ลดลง แต่ สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะมีผลทำให้ค่าความหนืดเพิ่มขึ้นแต่เมื่อพิจารณาโดยรวมในด้านคุณภาพทางกายภาพแล้วสูตรที่มีการเติม โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และ CMC 2% และกัวกัม 1% จะให้คุณภาพโดยรวมของผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่า

จากผลการทดลองข้อ 4.1 ได้คัดเลือกสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)2%ในแป้งสาลี ไปวิเคราะห์ทางประสาทสัมผัสเนื่องจากคุณภาพทางกายภาพในด้านต่างๆที่ดีที่สุด คือเนื้อมีความชื้นพูนุ่มมากขึ้นจากสูตร ไข่0% (ไม่ใส่ไข่)และเมื่อเปรียบเทียบกับสูตรอื่นๆก็จะมีลักษณะทางด้านกายภาพที่ดีกว่า โดยใช้ผู้บริโภคทั่วไปที่ไม่ได้รับการฝึกฝนจำนวน 100 คนและทดสอบชิมด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9-point hedonic scaling (1= ไม่ชอบมากที่สุด,9=ชอบมากที่สุด) โดยใช้แบบสอบถามดังภาคผนวก

4.2 การวิเคราะห์ทางประสาทสัมผัส

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ทางด้านประสาทสัมผัสของของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC)2%ในแป้งสาลี

คุณลักษณะต่างๆของบัตเตอร์เค้ก	คะแนนความชอบเฉลี่ย
ลักษณะปรากฏ	5.51±1.41
กลิ่น	5.73±1.34
รสชาติ	5.73±1.34
ความหวาน	5.91±1.60
เนื้อสัมผัส	4.86±1.53
ความชอบโดยรวม	5.81±1.40

จากการวิเคราะห์ทางด้านประสาทสัมผัสของของผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลีจากตารางที่ 4.7ได้ผลดังนี้

4.2.1 ความชอบด้านลักษณะปรากฏ ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในลักษณะปรากฏอยู่ในเกณฑ์ชอบเล็กน้อย คือ เท่ากับ5.51±1.41

4.2.2 ความชอบด้านกลิ่น ผลิตภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในด้านกลิ่นอยู่ในเกณฑ์ชอบปานกลาง คือ เท่ากับ5.73±1.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ความชอบด้านรสชาติ ผลึกภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในด้านรสชาติ อยู่ในเกณฑ์ชอบเล็กน้อย คือ เท่ากับ 5.73 ± 1.34

4.2.4 ความชอบด้านความหวาน ผลึกภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในด้านความหวานอยู่ในเกณฑ์ชอบเล็กน้อย คือ เท่ากับ 5.91 ± 1.60

4.2.4 ความชอบด้านเนื้อสัมผัส ผลึกภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในด้านเนื้อสัมผัสอยู่ในเกณฑ์ชอบเล็กน้อย คือ เท่ากับ 4.86 ± 1.53

4.2.5 ความชอบโดยรวม ผลึกภัณฑ์บัตเตอร์เค้กที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี มีคะแนนความชอบเฉลี่ย ในด้านความชอบโดยรวมอยู่ในเกณฑ์การชอบเล็กน้อย คือ เท่ากับ 5.81 ± 1.40

จากผลการทดลองข้อ 4.2 ได้เลือกสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลีปรากฏว่าผู้ชิมให้คะแนนความชอบของคุณลักษณะของบัตเตอร์เค้กต่างๆที่ทดแทนด้วยโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% และคาร์บอกซิลเมทิลเซลลูโลส(CMC) 2%ในแป้งสาลี ยังอยู่ในเกณฑ์ชอบเล็กน้อยลักษณะปรากฏและเนื้อสัมผัสจะ ได้รับคะแนนน้อย ซึ่งจะต้องมีการพัฒนา สูตรนี้ต่อไป

สรุปผลการทดลอง

1. จากการทดลองเมื่อใช้มากรีนแทนเนยสดและใส่ไข่ 0% (ไม่ใส่ไข่) ผลปรากฏว่าลักษณะทางกายภาพและคุณภาพของบัตเตอร์เค้กจะมีลักษณะที่ด้อยลงจึงต้องมีการนำสารอื่นมาทดแทนเพื่อปรับปรุงคุณภาพของบัตเตอร์เค้กให้ดีขึ้น
2. การนำโปรตีนถั่วเหลืองสกัดมาใช้จะทำให้ลักษณะของเค้กดีขึ้น โดยสูตรที่ใช้โปรตีนถั่วเหลือง 15% เค้กจะมีคุณภาพดีที่สุดในสูตรนี้มาพัฒนาต่อไป
3. เมื่อนำเค้กสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% มาพัฒนาต่อ โดยใช้ปริมาณเลซิตินระดับต่างๆ ปรากฏว่าคุณภาพของเค้กจะด้อยลง โดยเค้กจะมีสีเข้มขึ้น แข็งและร่วน ซึ่งปริมาณเลซิติน 1% จะทำให้เค้กมีคุณภาพด้อยลงน้อยกว่าสูตรอื่นๆ
4. เมื่อนำเค้กสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% มาพัฒนาต่อ โดยใช้ปริมาณ CMC ระดับต่างๆ ปรากฏว่าคุณภาพโดยรวมของเค้กดีขึ้น โดยการใช้ปริมาณ CMC 2% เค้กจะมีคุณภาพดีที่สุดในสูตร
5. เมื่อนำเค้กสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% มาพัฒนาต่อ โดยใช้ปริมาณแก้วกัมระดับต่างๆ ปรากฏว่าคุณภาพโดยรวมของเค้กดีขึ้น โดยการใช้ปริมาณแก้วกัม 1% เค้กจะมีคุณภาพดีกว่าระดับอื่นๆ
6. จากการทดลองที่ผ่านมาจึงเลือกสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15%+CMC2%+เลซิติน1% และ สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15%+CMC2%+แก้วกัม1% มาทำการทดลองต่อผลปรากฏว่าสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15%+CMC2%+แก้วกัม1% จะมีลักษณะดีขึ้นในระดับหนึ่ง แต่คุณภาพโดยรวมยังด้อยกว่าสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15%+CMC2% ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาต่อไป
7. เมื่อนำเค้กสูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15%+CMC2% มาทดสอบด้านประสาทสัมผัส ผลการทดสอบพบว่าผู้บริโภคให้การยอมรับในระดับความชอบเล็กน้อย โดยมีลักษณะปรากฏและเนื้อสัมผัสจะ ได้รับคะแนนน้อย ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- _____. 2538. ตำราอาหารเจ. โดยสำนักพิมพ์แสงแดด. พิมพ์ครั้งที่ 2
- จิตธนา แจ่มเมฆและอรอนงค์ นัยวิกุล. 2541. เบเกอรี่เทคโนโลยีเบื้องต้น. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ .
- จตุจักร เจริญสุข. 2542. กินเจลดกรรม. โดยสำนักพิมพ์ ยู-บอส ลอร์ปอร์เรชั่น. พิมพ์ครั้งที่ 1
- พัชรินทร์ เพชรมาก. 2547. การพัฒนาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่เค้กลดพลังงานจากฟลาวมันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์-50. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ .
- พิชัย สราธรรมย์. 2527. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับถั่วเหลืองสำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ .
- บรรจบ ชุณหสวัตติกุลและจิพรพรรณ นัธยจันทร์. 2543. คุณค่าถั่วเหลืองกับสุขภาพไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์รวมธรรม.
- สุปรียา สุขเกษม. 2541. การผลิตผลิตภัณฑ์เอซิทิลเลดเลขิทิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ .
- ศิริลักษณ์ สีนชวาลย์. 2544. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการทำนมอบ. ภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์. คณะอุตสาหกรรมเกษตร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ .
- อุศมา สุนทรนฤงษ์. 2545. การพัฒนาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่เค้กจากข้าวหอมมะลิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ .
- Alan Imeson. 1997. Thickening and Gelling Agents for Food. Second edition .Food Ingredients. Division. Leicester
- Stig E. Friberg . 1997. *food emulsions* . 3 rd ed. Clarkson University , Potodam , NewYork
- Steve W.cui .2001. *Polysaccharide gums from Agricultural Products*. Agriculture and Agri- Food Canada , Gueiph , Ontario , Canada

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทางประสาทสัมผัส

“Hedonic scale scoring test”

ชื่อผู้ทดสอบชิม..... วันที่.....

ชื่อผลิตภัณฑ์ เค้กเนยเจ

คำชี้แจง โปรดทดสอบตัวอย่างต่อไปนี้ และให้ระดับความชอบและไม่ชอบต่อผลิตภัณฑ์เค้กเนยเจ
ใช้สเกลที่เหมาะสมเพื่อแสดงให้เห็นว่า ท่าน ได้อธิบายความรู้สึกชอบและไม่ชอบในระดับใด
โปรดใช้เหตุผลในการอธิบายความรู้สึกของท่านด้วย การแสดงความรู้สึกของท่านอย่างแท้จริงจะ
เป็นประโยชน์มากต่อการทดลองครั้งนี้

กำหนดการให้คะแนน

1 = ไม่ชอบมากที่สุด	6 = ชอบเล็กน้อย
2 = ไม่ชอบมาก	7 = ชอบปานกลาง
3 = ไม่ชอบปานกลาง	8 = ชอบมาก
4 = ไม่ชอบเล็กน้อย	9 = ชอบมากที่สุด
5 = เฉยๆ	

ระดับความชอบ	ผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง
ลักษณะปรากฏ
กลิ่น
รสชาติ
ความหวาน
เนื้อสัมผัส
ความชอบรวม

เหตุผลของความชอบหรือไม่ชอบผลิตภัณฑ์เค้กเนยเจ

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ตารางผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เด็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	7518.249	2506.083	2631.058*	0.000
Error	8	7.620	0.953		
total	11	7525.869			

หมายเหตุ

™ หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เด็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	3.265	1.088	402.943*	0.000
Error	8	0.022	0.003		
total	11	3.286			

หมายเหตุ

™ หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เด็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	1154.897	384.966	2584.384*	0.000
Error	8	1.192	0.149		
total	11	1156.088			

หมายเหตุ

™ หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เล็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	3188.538	1062.846	4800.750*	0.000
Error	8	1.771	0.221		
total	11	3190.310			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เล็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	8146964.82	2715654.940	1590.214*	0.000
Error	8	13661.83	1707.728		
total	11	8160626.65			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า Aw ของผลิตภัณฑ์เล็กในสูตรต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
สูตรต่างๆ	3	0.175	0.058	11984.709*	0.000
Error	4	0.000	0.000		
total	7	0.175			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เค้กในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณโปรตีนถั่วเหลือง					
สกัด	3	969.409	323.136	17.238*	0.001
Error	8	149.960	18.745		
total	11	1119.369			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เค้กในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณโปรตีนถั่วเหลือง					
สกัด	3	0.076	0.025	2.920*	0.100
Error	8	0.069	0.009		
total	11	0.145			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เค้กใน
สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณโปรตีนถั่วเหลืองสกัด	3	1.635	0.545	11.491*	0.003
Error	8	0.379	0.047		
total	11	2.014			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ ในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ โปรตีนถั่วเหลือง					
สกัด	3	43.488	14.496	18.022*	0.001
Error	8	6.435	0.804		
total	11	49.923			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ ในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ โปรตีนถั่วเหลือง					
สกัด	3	608925.429	202975.143	84.414*	0.000
Error	8	19236.040	2404.505		
total	11	628161.469			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า A_w ของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร โปรตีน
ถั่วเหลืองสกัดในระดับต่างๆ ในแป้งสาลี

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ โปรตีนถั่วเหลืองสกัด	3	0.001	0.000	69.184*	0.001
Error	4	0.000	0.000		
total	7	0.001			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	445.817	148.606	57.599*	0.000
Error	8	20.640	2.580		
total	11	466.457			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	0.133	0.044	59.754*	0.000
Error	8	0.006	0.001		
total	11	0.139			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	325.336	108.445	257.753*	0.000
Error	8	3.366	0.421		
total	11	328.702			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	92.793	30.931	46.154*	0.000
Error	8	5.361	0.670		
total	11	98.155			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	11522263.92	3840754.64	62.972*	0.000
Error	8	487933.02	60991.63		
total	11	12010196.94			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า Aw ของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร โปรตีน
ถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณเลซิทินในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณเลซิทิน	3	0.016	0.005	1027.238*	0.000
Error	4	0.000	0.000		
total	7	0.016			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	183.369	91.684	31.068*	0.001
Error	6	17.707	2.951		
total	8	201.076			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	0.090	0.045	1697.777*	0.000
Error	6	0.000	0.000		
total	8	0.090			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	53.669	26.835	430.579*	0.000
Error	6	0.374	0.062		
total	8	54.043			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	0.736	0.368	3.356 ^{ns}	0.105
Error	6	0.658	0.110		
total	8	1.395			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	645093.627	322546.813	72.675*	0.000
Error	6	26629.273	4438.212		
total	8	671722.900			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า Aw ของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% โดยแปรปริมาณคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (CMC) ในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณ CMC	2	0.003	0.002	163.525*	0.001
Error	3	0.000	0.000		
total	5	0.003			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	5804.509	2902.254	586.709*	0.000
Error	6	29.680	4.947		
total	8	5834.189			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	0.373	0.186	12603.549*	0.000
Error	6	0.000	0.000		
total	8	0.373			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตรโปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	49.039	24.520	445.541*	0.000
Error	6	0.330	0.055		
total	8	49.369			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	84.777	42.388	832.053*	0.000
Error	6	0.306	0.051		
total	8	85.083			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	198807.296	99403.648	29.435*	0.001
Error	6	20262.533	3377.089		
total	8	219069.829			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า A_w ของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร โปรตีน
ถั่วเหลืองสกัด 15 % โดยแปรปริมาณแก้วกัมในระดับต่างๆ

	df	SS	MS	F	sig.
ปริมาณแก้วกัม	2	0.020	0.010	791.182*	0.000
Error	3	0.000	0.000		
total	5	0.020			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15 % ผสมกับ CMC 2% โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม 1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	15100.167	15100.167	3635.674*	0.000
Error	4	16.613	4.153		
total	5	15116.780			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาตรจำเพาะของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับ CMC 2 % โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม
1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	0.014	0.014	89.455*	0.001
Error	4	0.001	0.000		
total	5	0.014			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์เค้กเจใน
สูตร โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับ CMC 2 % โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม
1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	10.244	10.244	94.957*	0.001
Error	4	0.432	0.108		
total	5	10.676			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแน่นเนื้อของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับ CMC 2 % โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม 1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	48.507	48.507	48.507*	0.000
Error	4	1.796	0.449	0.449	
total	5	50.303			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าความแข็งของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร
โปรตีนถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับ CMC 2 % โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม 1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	106213.815	106213.815	24.971*	0.008
Error	4	17013.793	4253.448		
total	5	123227.608			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางผนวกที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่า Aw ของผลิตภัณฑ์เค้กเจในสูตร โปรตีน
ถั่วเหลืองสกัด 15% ผสมกับ CMC 2 % โดยแปรปริมาณเลซีทิน 1% และปริมาณกัวกัม 1%

	df	SS	MS	F	sig.
เลซีทิน 1%และกัวกัม	1	0.002	0.002	0.634 ^{ns}	0.509
Error	2	0.005	0.003		
total	3	0.007			

หมายเหตุ ^{ns} หมายถึง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)
* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ศศิวรรณ โคปละสูตร เกิดเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2524 ที่ เขตบางแค
 จ. กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรี
 วิทยาพุทธมณฑล ในปี พ.ศ. 2543 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต(อุตสาหกรรมเกษตร) โครงการคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง ในปี พ.ศ. 2548

นายอาธร สังข์ศรีอินทร์ เกิด เมื่อ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2525 ที่ อ. สีชล
 จ. นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ในปี
 พ.ศ. 2544 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (อุตสาหกรรมเกษตร) โครงการ
 การคณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปี พ.ศ.
 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้